...พ่อ
ผู้เป็นดั่งดวงใจ

ที่ระลึกในงานฌาปนกิจ

คุณพ่อสุพจน์ วิญญูรัตน์

วันจันทร์ที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ.๒๕๕๖

ณ วัดศรีเอี่ยม กรุงเทพมหานคร

อัตชีวประวัติคุณพ่อสุพจน์ วิญญูรัตน์

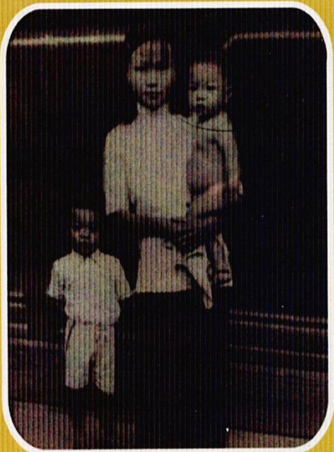
คุณพ่อสุพจน์ วิญญูรัตน์ เกิดเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ. 2479
เป็นบุตรของนายใช้แซ่โค้ว และนางกิมเฮียง แซ่อึ้ง
มีพี่น้อง 7 คน เป็นบุตรคนที่ 2 ในจำนวนพี่น้อง 7 คน
สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนเผยอิง ถนนสุรวงศ์
สมรสกับนางวรรณี วิญญูรัตน์ มีบุตรธิดารวม 6 คน

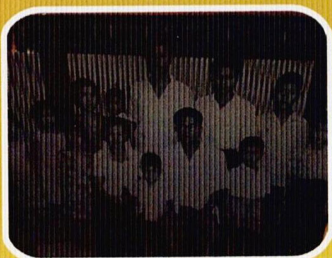
1. นายวสันต์ วิญญูรัตน์ สมรสกับนางวิฑนี วิญญูรัตน์ มีบุตร ธิดา2 คนคือ นางสาวสวรรยา วิญญูรัตน์ และนายณัฐหิรัญญ์ วิญญูรัตน์
2. นางสาวปราณิสา วิญญูรัตน์ สมรสกับนายเกษม รุ่งบรรณพันธุ์ (ถึงแก่กรรม)
3. นายพิสันต์ วิญญูรัตน์ สมรสกับนางจันทนา วิญญูรัตน์ มีบุตรี 2 คนคือ นางสาวพิชญ์สินี วิญญูรัตน์และ ด.ญ. นภัสสรณ์ วิญญูรัตน์
4. นางสาววรทัย วิญญูรัตน์
5. นางวรลักษณ์ ปิยะเวชวิรัตน์ สมรสกับนายพงศกร ปิยะเวชวิรัตน์ มีบุตร ธิดา 2 คนคือ ด.ญ. อติญา ปิยะเวชวิรัตน์ และด.ช. ปัณณวิชญ์ ปิยะเวชวิรัตน์
6. นายนุสันต์ วิญญูรัตน์ สมรสกับนางธนัญญา วิญญูรัตน์

ในครอบครัวเรา "ป๊า" คือสรรพนามที่ใช้เรียกพ่อตั้งแต่ลูกทุกคนลืมตามาดูโลกใบนี้ "ป๊า" เป็นต้นแบบของการใช้ชีวิต ของความซื่อตรง ตรงไปตรงมา ประหยัดมัธยัสธ์ จึงทำให้พวกเรามีวันนี้ มีครอบครัวที่มีความสุขสบายแบบที่เราเป็นอยู่ในทุกวันนี้ ท่านเป็นคนมีระเบียบวินัยสูง สมถะ ไม่ฟุ่มเฟือย ท่านเป็นนักสร้างครอบครัว และส่งเสริมลูกหลาน เพียงขอให้ลูกหลานได้มีการศึกษาให้ทัดเทียมกับผู้คนในสังคมเพื่อสามารถนำไปดูแลตนเองและครอบครัวได้ "ป๊า" ยึดถือการใช้ชีวิตแบบเรียบง่าย เป็นคนมีอารมณ์ขัน ตรงต่อเวลา และพึ่งพาตนเอง ไม่ชอบทำให้ลูกหลานลำบาก ยังจำได้เมื่อยี่สิบกว่าปีก่อน "ป๊า" ก็มีนโยบายรถคันแรกเช่นกัน คือถ้าลูกคนไหนถึงเกณฑ์สอบใบขับขี่ได้ "ป๊า" ก็จะพูดว่าใครขับรถได้ จะซื้อรถคันแรกให้ ไม่ว่าลูกชายลูกสาวทุกคนก็สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ลูกมีทุกวันนี้ได้เพราะ "ป๊า" เป็นผู้ฟูมฟักและวางแนวทางในการดำเนินชีวิตให้ลูก คือพึ่งพาตนเอง "ป๊า" จะมีคำสอนแปลจากจีนนำมาสอนลูก ๆ อยู่เสมอ เช่น ในภาษิตจีนคำหนึ่ง คำว่าคนนั้นเขียนง่าย (คำเขียนคล้าย ๆ กับขาสองข้างที่กำลังก้าวเดิน) แต่การเป็นคนนั้นเป็นยากยิ่ง บางครั้งคำกลอนดี ๆ ที่ได้ยินจากโฆษณาท่านได้เขียนด้วยลายมือท่านเอง แล้วส่งให้ลูก หลานเก็บไว้ไปเตือนตนเอง เช่น

ป. ปลานั้นหายาก ต้องลำบากออกเรือไป
ขนส่งจากแดนไกล ใช้น้ำแข็งเปลืองน้ำมัน
แช่เย็นก็เสียไฟ หุงต้มใช้แก๊สทั้งนั้น
พลังงานต้องหมดกัน โอ้!...ลูกหลานจำจงดี

"ป๊า" เป็นที่พึ่งพิงดั่งร่มไม้ใหญ่ ความสำเร็จที่ลูก ๆ ทุกคนได้รับ ก็เพราะลูก ๆ มี "ป๊า" เป็นสรณะ เหมือนเป็นเสาหลัก ถึงคราวที่ "ป๊า" จากลูกไปมันเป็นบทเรียนอันยิ่งใหญ่ สอนให้ลูกเข้าใจธรรมชาติของทุกสรรพสิ่ง "ป๊า" ไม่นิยมหาหมอ คืนวันที่ 23 เมษายน 2556 "ป๊า" มีอาการหายใจไม่ออก แน่นหน้าอกมากพอมาถึง รพ. เข้าห้องฉุกเฉิน คุณหมอได้ปั๊มหัวใจให้ "ป๊า"กว่าชั่วโมง ชีพจรก็เต้นช้าเหมือนเดิมจนในที่สุด "ป๊า" ก็จากเราไปอย่างสงบ เรารู้ว่าเหมือนฝันร้ายที่สุดในชีวิต ทำให้รู้สึกเมื่อถึงเวลาการขาดเสาหลักนั้นมันอ้างว้าง เศร้า และเหงา แต่พอหันมามองคุณแม่ ทำให้เรารู้สึกมีกำลังใจอีกครั้ง ลูก ๆ จะดูแลคุณแม่ให้ดีที่สุด ป๊าไม่ต้องเป็นห่วง ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าสักวันเราจะต้องจากกัน แต่ด้วยความกะทันหันไม่มีสิ่งบอกเหตุใด ๆ ทำให้ลูก ๆ หลาน ๆ รู้สึกตกใจและทำใจไม่ได้กับสิ่งที่เกิดขึ้น ป๊า...หลับให้สบาย ไม่ต้องเป็นห่วงนะ รัก "ป๊า" มากที่สุด ทุกสิ่งที่ "ป๊า" สั่งสอนมาเป็นบทเรียนนำพาชีวิต พวกเราลูก หลานขอจดจำความดีของ "ป๊า" เป็นแบบอย่างตลอดไป ขอกราบเท้า "ป๊า" เป็นครั้งสุดท้าย ถึงแม้วันนี้ "ป๊า "จะจากโลกนี้ไปไม่ได้อยู่กับลูก ๆ หลาน ๆ แล้วแต่ "ป๊า" จะอยู่ในใจลูก ๆหลาน ๆ ทุกคนตลอดไป ด้วยความดีของ "ป๊า" ที่สั่งสมมาตลอดชีวิต ขอส่งดวงวิญญาณอันบริสุทธิ์ของ "ป๊า" ไปสู่สุคติในสัมปรายภพเทอญ

คำของพ่อ

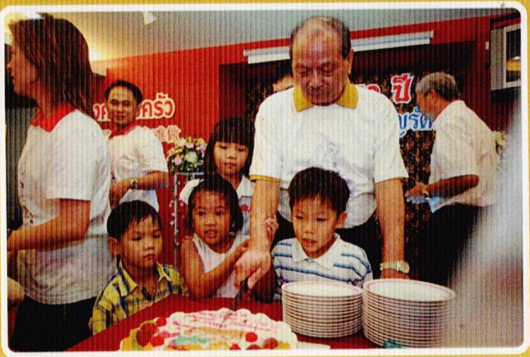
คำพ่อสอนสามคำยังจำได้
เมื่อเติบใหญ่จงจำไว้นะลูกจ๋า
เมื่อเรามีความรู้มีวิชา
ให้นำพาไปใช้ให้ถูกทาง
คำที่หนึ่งพ่อสอนให้เป็น"คนดี"
อย่าเสียดสีอย่าดูถูกคนอื่นเขา
ให้เกื้อกูลให้เมตตาที่ใจเรา
ไม่ใช่เอาเพียงหน้าเมื่อทำดี
คำที่สองพ่อสอนเรื่อง"คุณธรรม"
ให้เรานำไปใช้ในทุกที่
อย่าเลือกคนอย่าเลือกทำสิ่งที่ดี
คุณความงามคุณความดีให้หมั่นทำ
คำที่สามพ่อสอนให้เรา"ซื่อสัตย์"
อย่าได้ลักขโมยของใครเขา
ถ้าสิ่งไหนที่ไม่ใช่สิ่งของเรา
อย่าได้เอามาเป็นของตนเอง
คำของพ่อเป็นแนวทางของชีวิต
ให้เราคิดเราทำดีเสมอ
แม้นทำงานที่ใดก็ได้เจอ
คนที่รักเราเสมอทุกที่ไป

สร้างครอบครัว
แซยิด 72 ปี

สร้างครอบครัว

หนูขอให้อากงมีความสุขมากๆนะคะ หนูรักอากง
มากนะคะ อะไรที่หนูทำไม่ดีต่ออากงขอให้อากง
ให้อภัยหนูด้วยนะคะ เวลาหนูอยู่กับอากง
หนูมีความสุขมากคะ อากงทำให้หนูยิ้มได้
หนูคิดถึงอาหารที่อากงชอบทำให้หนูกิน
ก็คือแกงจืดผักดอง มากเลยคะ หนูจะ
พยายามตั้งใจเรียนให้ดีที่สุดนะคะ
รักอากงมากนะคะ

Grace

ขอให้อากงมีความสุขมากๆนะคะ
อะไรที่เคยทำไม่ดีหนูก็ขอให้อากง
อโหสิกรรมให้หนูด้วย หนูมีความสุข
มากตอนที่ได้อยู่กับอากง เพราะอากง
สอนสิ่งดีๆให้ลูกๆหลานๆทุกคนให้เป็นคนดี
อากงทำเมนูที่อากงที่ดีมากค่ะอากงทำอาหาร
ก็อร่อยมาก ทั้งกระเพาะปลา และกะหล่ำปลีต้มเค็ม
อากงสิ่งที่หนูเคยบอกอากงว่าหนูจะประสบความสำเร็จ
หนูสัญญาค่ะว่าหนูจะทำให้ได้ไม่ว่าจะเรื่องกอล์ฟ
หรือเรื่องเรียน, ขอให้อากงหลับให้สบายนะ
คะ รักอากงมากที่สุด บ๊ายบายค่ะ จุ๊บ จุ๊บ

Liz

หนูดีใจที่ได้เกิดมาเป็นหลานอากงคะ
อากงมีคำสอนดีๆเสมอ ให้หนูเก็บ
เอามาใช้ในชีวิตประจำวัน
คิดถึงกระเพาะปลาในวันสำคัญๆ
ทุกอย่างจะอยู่ในความทรงจำตลอดไปคะ
อากงคอยดูความสำเร็จของหนูอยู่บนสวรรค์นะคะ
รักและคิดถึงอากงเสมอคะ

PLA

วงจรชีวิต

เรียบเรียงโดย พระครูธรรมธรไพบูลย์ ธมฺมวิปุโล

วันที่ลูกบวช แม่อยากถือผ้าไตร

ไม่อยากให้ใครมาถือรูปแม่ "ปีนี้ บวชให้แม่นะลูก"

อุปสมบทหมู่
๑๐๐,๐๐๐ รูป
ทุกหมู่บ้านทั่วไทย

ภาคฤดูร้อน มี.ค. - พ.ค.
ภาคเข้าพรรษา มิ.ย. - พ.ย.
ณ วัดที่เป็นศูนย์อบรมประจำอำเภอทั่วประเทศ

บวชฟรี ไม่เสียค่าใช้จ่าย

โทร. 02-831-1234 www.dmycenter.com

วงจรชีวิต

โดย พระครูธรรมธรไพบูลย์ ธมฺมวิปุโล

คำนำ

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสว่า เมื่อดวงอาทิตย์จะขึ้น สิ่งที่เกิดขึ้นก่อนที่เป็นนิมิตมาก่อน คือ แสงเงินแสงทอง ฉันใด สิ่งที่เป็นเบื้องต้นเป็นนิมิตมาก่อน เพื่อความบังเกิดขึ้นแห่งอริยมรรคอันประกอบด้วยองค์ ๘ของภิกษุ คือ ความถึงพร้อมแห่งทิฏฐิ (สัมมาทิฏฐิ) ฉันนั้นเหมือนกัน ฯลฯ

สัมมาทิฏฐิ คือ ความเข้าใจถูกในเรื่องโลก และชีวิตตามความเป็นจริง มี ๑๐ ประการ คือ

๑. ทานมีผลจริง

๒. การสงเคราะห์ที่ทำแล้วมีผลจริง

๓. การยกย่องบูชามีผลจริง

๓ ข้อนี้เป็นการแบ่งปันปัจจัย ๔ และให้กำลังใจ เพื่อให้ชีวิตดำรงอยู่ร่วมกันได้

๔. ผล คือ วิบากกรรมที่ทำดี และทำชั่วมีจริง

๕. โลกนี้มีจริง

๖. โลกหน้ามีจริง

๓ ข้อนี้เป็นผลต่อเนื่องกัน เพราะกรรมในอดีตทำมาแตกต่างกัน จึงทำให้ชีวิตของหมู่สัตว์มีความแตกต่างกัน และกรรมที่ทำแตกต่างกันในโลกนี้ จึงทำให้โลกหน้ามีที่ไปแตกต่างกัน

๗. มารดามีจริง

๘. บิดามีจริง

๙. สัตว์ผุดเกิดขึ้นมีจริง

๓ ข้อนี้เป็นการเกิดของสัตว์ คือ เกิดโดยอาศัยพ่อแม่เป็นแดนเกิดก็มี เกิดโดยไม่อาศัยพ่อแม่ก็มี

๑๐. สมณพราหมณ์ผู้ประพฤติดี ปฏิบัติชอบ ทำให้แจ้งด้วยความรู้ยิ่ง และประกาศโลกนี้ และโลกหน้ามีจริง

ข้อนี้เป็นที่มาของความรู้ทั้ง ๙ ข้อข้างต้น โดยเฉพาะข้อ ๔, ๕, ๖, ๙ จะต้องได้ความรู้แจ้งที่เกิดจากสมาธิเท่านั้น ไม่สามารถรู้ได้จากการขบคิดไตร่ตรอง จึงไม่ปรากฏมีคำสอนเช่นนี้ในความเชื่อใดๆ

หนังสือวงจรชีวิตเล่มนี้ ครอบคลุมตั้งแต่เรื่องที่มาของวิบากกรรม การส่งผลของกรรม เหตุที่ทำให้วิบากกรรมเบาบางลง ภพภูมิ และการเวียนว่ายตายเกิด การเดินทางไปสู่ปรโลก และข้อปฏิบัติให้ชีวิตปลอดภัยในวัฏสงสาร สำหรับท่านผู้อ่านที่ยังไม่มีพื้นฐานทางพระพุทธศาสนา หรือยังไม่เคยเจริญสมาธิภาวนามาอย่างต่อเนื่อง ขอให้ข้ามพ้นความเชื่อหรือไม่เชื่อไปก่อน ให้ศึกษาเป็นความรู้ เมื่อถึงคราวจำเป็นจะใช้หรือไม่ใช้ ก็เป็นเรื่องส่วนตัว

ขอขอบพระคุณและอนุโมทนาบุญต่อทุกท่าน ที่มีส่วนร่วมสนับสนุน การจัดทำหนังสือเล่มนี้ จนสำเร็จลุล่วงมาได้ด้วยดี คุณความดี

ที่จะเกิดขึ้นจากหนังสือเล่มนี้ ขอน้อมสักการบูชามหาปูชนียาจารย์ พระคุณบิดา มารดา บุพการี คุณครูอุปัชฌาย์อาจารย์ทุกท่าน ที่เป็นกัลยาณมิตรช่วยประคับประคองให้คณะผู้จัดทำได้บำเพ็ญคุณความดีและคุณประโยชน์ตราบกระทั่งถึงปัจจุบันนี้

ขออานิสงส์ที่เกิดจากประโยชน์ของหนังสือเล่มนี้ จงอำนวยผลให้ท่านผู้มีส่วนร่วม สนับสนุนในการจัดทำทุกท่าน มีดวงปัญญาสว่างไสวรู้แจ้งแทงตลอดในธรรมของ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้โดยง่ายไปทุกภพทุกชาติตราบกระทั่ง ถึงที่สุดแห่งธรรมเทอญ

คณะผู้จัดทำ

๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

สารบัญ

คำนำ	๒
สารบัญ	๕
ไตรวัฏ	๙
กรรมให้ผลตามกาล	๑๔
ธรรมชาติการส่งผลของกรรม	๒๔
การส่งผลของกรรม	๒๗
กรรมที่ทำในอดีตชาติ	๒๘
กรรมในอดีตมาส่งผลในปัจจุบันชาติ	๓๒
วิบากกรรมจะเบาบางลงเมื่อใด	๕๒
กรรมที่ทำในปัจจุบันส่งผลไปถึงชาติหน้า/ชาติถัดไป	๕๔
วงจรชีวิต	๕๖
กายมนุษย์ทำกรรมดีได้มากที่สุด	๖๒
กรรมให้ผลตามลำดับ	๖๔
การส่งผลของกรรมใกล้ตาย	๖๖
การเดินทางไปสู่ปรโลก	๖๗
การบริหารเวลา	๘๑

ที่มาของวงจรชีวิต

เนื้อหาธรรมะที่จะบรรยายในวันนี้ ได้มาจากการฟังการตอบคำถามของพระเดชพระคุณพระราชภาวนาวิสุทธิ์ (หลวงพ่อธัมมชโย) ในโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา หรือที่สาธุชนใช้สรรพนามเรียกท่านว่า **คุณครูไม่ใหญ่** ซึ่งมีสาธุชน เขียนจดหมายมาถามถึงเรื่องราวชีวิตของตนเอง และหมู่ญาติมิตร จดหมายที่เขียนมาถามนั้นเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๕ – ๒๕๕๑ รวมประมาณ ๖ ปี มีประมาณ ๑,๑๐๐ เรื่อง คำถามจะมี ๒ กลุ่มใหญ่ๆ

คำถามจะมี ๒ กลุ่มใหญ่ๆ คือ

คำถามกลุ่มแรก ถามว่า ชีวิตที่ประสบสุขหรือทุกข์ในปัจจุบันเกิดจากกรรมอะไรในอดีต ?

คำถามกลุ่มที่สอง ถามว่า หมู่ญาติมิตรเมื่อยังมีชีวิตอยู่ ทำดีทำชั่วอย่างนี้ ตอนนี้ตายแล้วไปอยู่ ณ ที่ใด ภพภูมิใด เสวยสุขหรือเสวยทุกข์อย่างไร ?

คุณครูไม่ใหญ่ได้เมตตาเล่าให้ฟังว่า คำตอบที่นำมาเล่าให้ฟังนี้ ได้มาจากการฝันในฝัน ตื่นขึ้นมาแล้ว ก็นำมาเล่าเป็นนิยายปรัมปรา

โดยคำตอบทั้งหมด ได้ถูกรวบรวมจัดหมวดหมู่ สรุปสาระสำคัญไว้ในหนังสือ ๓ เล่ม คือ

๑. รู้ทันวิบากกรรม
๒. ตายแล้วไปไหน ภาคสุคติ
๓. ตายแล้วไปไหน ภาคทุคติ

หนังสือรู้ทันวิบากกรรม รวบรวมผลกรรมในอดีต ที่ส่งผลให้เป็นสุข ทุกข์ในปัจจุบัน ที่เราประสบพบเจอกันอยู่ว่ามาจากกรรมอะไรในอดีต เช่น ที่เป็นสุข เกิดมารูปสวย รวยทรัพย์ ฉลาด เป็นต้น ที่เป็นทุกข์ เช่น ทุกข์จากโรคภัยไข้เจ็บ ทุกข์จากปัญหาเศรษฐกิจ ทุกข์จากปัญหาครอบครัว และทุกข์จากปัญหาสังคม เป็นต้น

หนังสือตายแล้วไปไหน ภาคสุคติ เป็นตัวอย่างชีวิตหลังความตายที่ได้ไปเกิดในสุคติภูมิ เช่น เกิดเป็นภุมมเทวา รุกขเทวา อากาสเทวา เทวดาชั้นจาตุมหาราชิกาขึ้นไปจนถึงพรหมโลก เพราะสั่งสมบุญอะไรมา จึงได้ไปเกิดเป็นเทพบุตร เทพธิดา บนสวรรค์ชั้นต่างๆ

หนังสือตายแล้วไปไหน ภาคทุคติ เป็นตัวอย่างชีวิตหลังความตายที่ไปเกิดในทุคติภูมิ เช่น เกิดเป็นสัตว์เดรัจฉาน เปรต อสุรกาย สัตว์นรก เพราะทำกรรมอะไรมา จึงได้ไปเกิดเป็นสัตว์เหล่านั้น

ข้ามพ้นความเชื่อสู่ความรู้อันบริสุทธิ์

การฟังธรรมะ ขอให้ข้ามพ้นความเชื่อหรือไม่เชื่อไปก่อน ถือว่าเป็นความรู้

เปรียบเหมือนเวลาเดินทางโดยเครื่องบิน เป็นมาตรฐานในการบินสากล พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินจะแนะนำการรักษาความปลอดภัยขั้นพื้นฐานให้แก่ผู้โดยสาร เช่น ความดันในเครื่องจะถูกปรับโดยอัตโนมัติ หากเปลี่ยนแปลง หน้ากากออกซิเจนจะตกลงมา ให้เอาหน้ากากออกซิเจนสวมให้ตัวเองก่อน แล้วสวมให้เด็กในภายหลัง

ถ้าเครื่องบินต้องลงฉุกเฉิน เสื้อชูชีพอยู่ที่ใต้เบาะที่นั่ง ให้ดึงออกมา เปิดอย่างนี้ สวมแบบนี้ กระตุกแบบนี้ ลมมันจะพองตัว แต่ถ้าไม่มีลมให้เป่าแบบนี้ เวลาแนะนำ เขาไม่ได้แนะนำให้เชื่อ แต่แนะนำให้รู้ และถ้าเกิดเหตุฉุกเฉิน จะใช้หรือไม่ใช้ก็เป็นเรื่องของแต่ละคน แต่เขาได้บอกไว้แล้ว ซึ่งก็เหมือนกับที่พระอาจารย์จะบรรยายเช่นกัน

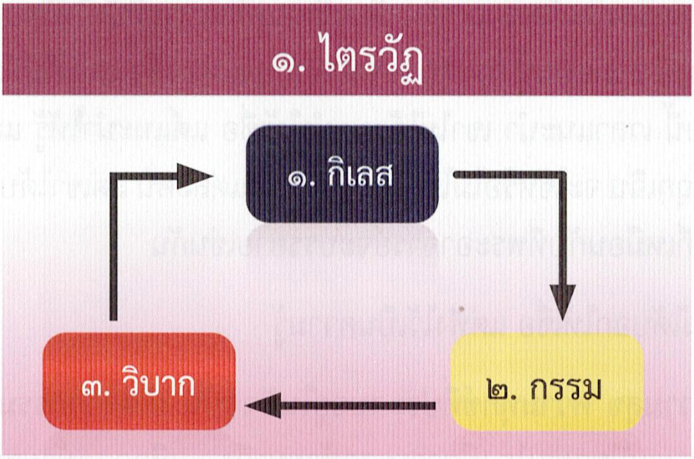
ไม่ได้บอกให้เชื่อ แต่ฟังไว้เป็นความรู้

ความสุข ความทุกข์ที่ประสบอยู่ในปัจจุบัน เกิดจากกรรมอะไรในอดีต จะแก้ไขอย่างไร เมื่อวาระสุดท้ายมาถึง ๓ เฮือกสุดท้ายของลมหายใจ จะช่วยตัวเองอย่างไรให้มีสุคติภูมิเป็นที่ไป แต่ละคนมีความรู้ นี้แล้ว จะใช้หรือไม่ใช้ก็เป็นเรื่องส่วนตัว

๑. ไตรวัฏ

ไตร แปลว่า สาม
วัฏ แปลว่า วนเวียน

องค์ประกอบทั้ง ๓ ประการนี้ ทำให้สรรพชีวิตวนเวียนอยู่ในวัฏสงสาร วังวนแห่งทุกข์และการเวียนว่ายตายเกิด ประกอบด้วย กิเลส กรรม วิบาก

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงพบว่า องค์ประกอบทั้ง ๓ ประการ คือ กิเลสบังคับให้ทำกรรม แล้วก็มีผลของกรรมเรียกว่า วิบาก กิเลสนี้มีอยู่ในใจของสรรพชีวิตมานานแล้ว แต่เราไม่สามารถเห็นได้ด้วยตาภายนอก

การเห็นมีอยู่ ๒ อย่าง คือ

๑. เห็นด้วยตาภายนอก

๒. เห็นด้วยตาภายใน

ตาภายนอก คือ ตาเนื้อของกายมนุษย์ที่เรามองเห็นอยู่ทุกวันนี้ ส่วน **ตาภายใน** หลับตาแล้วจึงจะเห็น ทุกคนก็เคยมีประสบการณ์กับการใช้ตาภายใน ถ้าหยุดทบทวนดู ตอนฝันเราหลับตา นั่นคือการเห็น

ด้วยตาภายใน แต่เราไม่คุ้นกับใช้การตาภายใน เราคุ้นแต่กับการใช้ตาภายนอก แต่พระอรหันต์ ผู้ปฏิบัติธรรมที่มีคุณวิเศษ หลับตาแล้วเอาใจกลับเข้าไปเห็นภายใน จึงไปเห็นกิเลส โดยเฉพาะพระบรมศาสดาของเราทรงเห็นกิเลส แล้วทรงจัดหมวดหมู่ของกิเลส เพื่อให้ง่ายต่อการแก้ไข **กิเลสแบ่งออกเป็น ๓ ตระกูล คือ โลภะ โทสะ โมหะ กิเลสมีอยู่จะเห็นได้ต้องใช้ตาภายใน**

ตาภายนอกมองไม่เห็นกิเลส แต่สามารถมองเห็นอาการของกิเลสได้ เปรียบเหมือนกระแสไฟ เรามองไม่เห็น แต่เราเห็นอาการของกระแสไฟได้ เช่น กระแสไฟเข้าไปในหลอดไฟ หลอดไฟก็สว่าง เข้าไปในเครื่องปรับอากาศ เครื่องปรับอากาศก็เย็น เข้าไปในพัดลม พัดลมก็หมุน นี่คือเราไม่เห็นกระแสไฟ แต่เราเห็นอาการของกระแสไฟ เปรียบเหมือนกับกิเลส เราไม่เห็นกิเลส แต่เราเห็นอาการของกิเลส เช่น เวลาโกรธ ก็ปากสั่น ตาแดง เวลาโลภ ก็คิดไม่ซื่อ เป็นต้น

สรุปก็คือ กิเลสไม่สามารถเห็นได้ด้วยตาภายนอก แต่เห็นได้ด้วยตาภายใน ตาภายนอกเห็นได้แต่อาการของกิเลส

ยกตัวอย่าง เช่น คนถูกสุนัขกัดก็โกรธ มองหาท่อนไม้ หาหินมาขว้างหรือหาปืนมายิงมัน นี่เป็นอาการของกิเลสตระกูลโทสะ คือคิดประทุษร้ายตอบ

ความตระหนี่หวงแหนทรัพย์ เป็นกิเลสตระกูลโมหะ เวลาเกิดขึ้นจะไปบังคับจิตใจของสรรพชีวิตให้หวงแหนทรัพย์ไม่ยอมให้ แม้จำเป็นต้องใช้ ก็ไม่ให้ ไม่ให้บ่อยเข้าก็จะมีวิบากของการไม่ให้ วิบากกรรมของความตระหนี่ หวงแหน จะทำให้ไปเกิดในตระกูลลำบากยากจน มีชีวิตลำเค็ญ ถ้าท่านใดได้เคยศึกษาพระไตรปิฎก ในจูฬกัมมวิภังคสูตร มีใจความตอนหนึ่งว่า

สุภมานพเข้าไปทูลถามพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า เหตุใดสัตว์ทั้งหลายที่เกิดมาจึงมีความประณีต มีความเลวทรามแตกต่างกัน ทำไมเกิดมาแล้ว บางคนมีทรัพย์มาก บางคนมีทรัพย์น้อย

พระบรมศาสดาตรัสตอบว่า ที่เกิดมามีทรัพย์มาก หรือมีทรัพย์น้อย เพราะว่า ในอดีตทำทานมาไม่เท่ากัน ความตระหนี่ทำให้ลำบากยากจน ส่วนคนที่มีโภคทรัพย์สมบัติมากในปัจจุบัน เพราะในอดีต ทำทานเอาไว้มาก

ความตระหนี่บังคับใจทำให้หวงแหนทรัพย์ ไม่ยอมทำทาน เมื่อไม่ทำทานก็ทำให้เกิดวิบาก คือ เกิดในตระกูลลำบากยากจน พอเกิดในตระกูลลำบากยากจน แต่ชีวิตมีค่าใช้จ่าย คือ ต้องอาศัยปัจจัย ๔ หล่อเลี้ยงชีวิต มิฉะนั้นจะอยู่ไม่ได้ แต่ไม่มีจะกิน ดังนั้นของฟรีอยู่ในน้ำ ก็จับขึ้นมากิน คือ ปลา เลยได้ทำกรรมใหม่ คือ ปาณาติบาต พอทำปาณาติบาต ก็มีวิบากทำให้อายุสั้นอีก

หน้าที่ของกิเลส คือ **กดให้สรรพสัตว์ตกต่ำลงไปเรื่อยๆ** จะได้ไม่สามารถหลุดพ้นจากวัฏสงสารไปได้ กดให้ตกไปในมหานรก ไปเกิดเป็นสัตว์นรก เกิดเป็นเปรต อสุรกาย สัตว์เดรัจฉาน กลับมาเกิดเป็นมนุษย์ก็อายุสั้น ลำบากยากจน จะมานั่งหลับตาทำสมาธิก็ห่วงไปหมด สร้างบารมียากเย็นแสนเข็ญ

กรรมให้ผลตามกาล

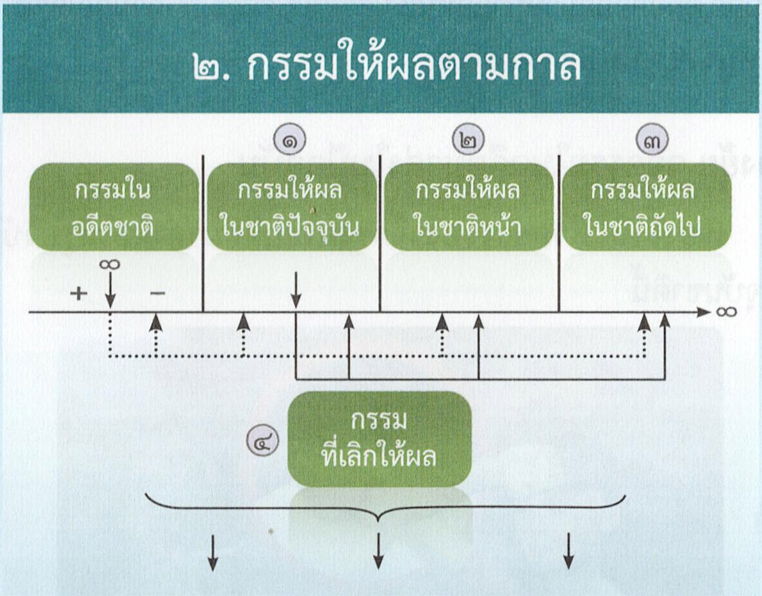
พระบรมศาสดาทรงเห็นได้ด้วยตาภายใน
พบว่า สรรพชีวิตเวียนว่ายตายเกิด
มานับภพนับชาติไม่ถ้วน

๒. กรรมให้ผลตามกาล

เครื่องหมาย **อินฟินิตี้** หมายถึง **จำนวนชาติในอดีตที่สรรพชีวิตเกิดมาแล้วนับชาติไม่ถ้วน**

เครื่องหมาย **บวก** หมายถึง **กรรมดีที่เคยทำมา**

เครื่องหมาย **ลบ** หมายถึง **กรรมชั่วที่เคยทำมา**

สรรพชีวิตเกิดมาแล้วนับชาติไม่ถ้วน

กรรมดี กรรมชั่ว ที่เคยทำมาแล้วมีวิบากนับไม่ถ้วน เพราะเกิดมานับชาติไม่ถ้วน กรรมที่ทำมาในอดีตชาติส่งผลในอดีตชาติไปแล้วก็มี มาส่งผลถึงชาติปัจจุบันก็มี กรรมที่ทำทั้งดีทั้งชั่วเปรียบเหมือนกับแม่สี สีแดง สีน้ำเงิน สีเหลือง เมื่อนำเอาทั้ง ๓ สีมาผสมกัน ซึ่งใน

แต่ละครั้ง ส่วนผสมต่างกันเพียงนิดหน่อย สีออกมาก็ไม่เหมือนกันเลยเช่นกัน เราทำกรรมทั้งดีและชั่วมาไม่เท่ากัน นับชาติไม่ถ้วน กรรมที่เราทำมาทั้งดีและชั่วเลยมาปรุงแต่งหน้าของมนุษย์ในโลก ๖ พันกว่าล้านคนให้แตกต่างกันไป แม้ฝาแฝดก็ยังแตกต่างกัน เป็นเพราะกรรม Design

ดังเช่นเรื่องฝาแฝดคู่หนึ่ง เกิดมาแล้วหน้าแก่เลย โดยปกติคนเราเกิดมาแล้วต้องผ่านวัยต่างๆ ตั้งแต่ทารก วัยรุ่น ผู้ใหญ่ วัยชรา แต่เด็กคู่นี้แปลก คลอดออกมาหน้าแก่ทันที มีคนเขียนจดหมาย ถามคุณครูไม่ใหญ่ว่า หนูน้อยคู่นี้ทำกรรมอะไรมา

น้องยุ้ย วจีกรรมในอดีตมาส่งในปัจจุบัน

เรื่องนี้เป็นตัวอย่างของวจีกรรมในอดีตมาส่งผลให้รูปวิบัติในปัจจุบันชาตินี้

▲ เรื่องมีอยู่ว่า มีสามีภรรยาคู่หนึ่ง มีลูกชายหนึ่งคน ต่อมาสามีตาย ภรรยาก็เลี้ยงลูกมาจนโต

▲ กระทั่งลูกชายโตมีอาชีพค้าขายต่างเมือง ภายหลังได้ภรรยามาจากต่างเมือง

▲ เมื่อมาอยู่ด้วยกัน ก็มีปัญหาแบบแม่ผัวลูกสะใภ้ จนภายหลังภรรยาคลอดลูกสาวออกมา

▲ ส่วนสามีไปค้าขายต่างเมือง ภรรยาก็เลี้ยงลูกอยู่บ้านกับแม่สามี มักจะมีเรื่องทะเลาะกัน ระหองระแหงกันอยู่เรื่อยๆ

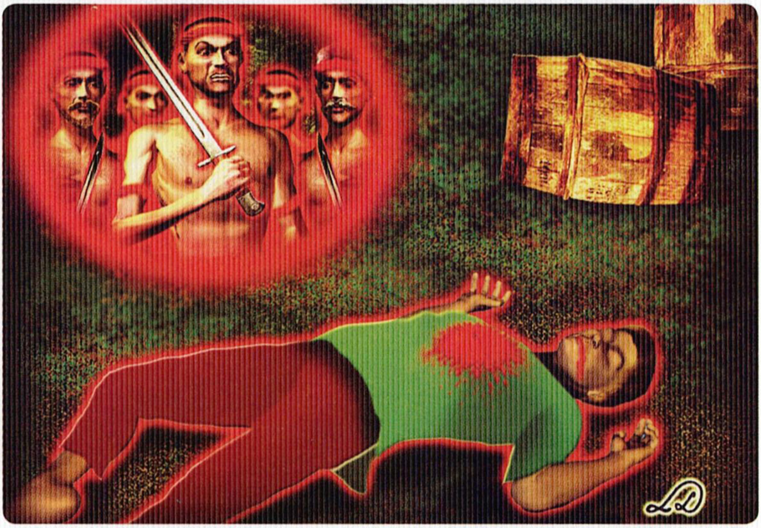
▲ สะใภ้มักจะด่าว่าแม่สามีบ่อยๆ และสอนให้ลูกสาวของตนพูดจากระทบ ให้คุณย่าของตนเสียใจ

▲ ช่วงแรกจะพูดลับหลัง โดยสอนลูกให้เรียกคุณแม่ว่า อีแก่ ดังนั้น ต่อมาหลานจึงเรียกคุณย่าว่า อีแก่

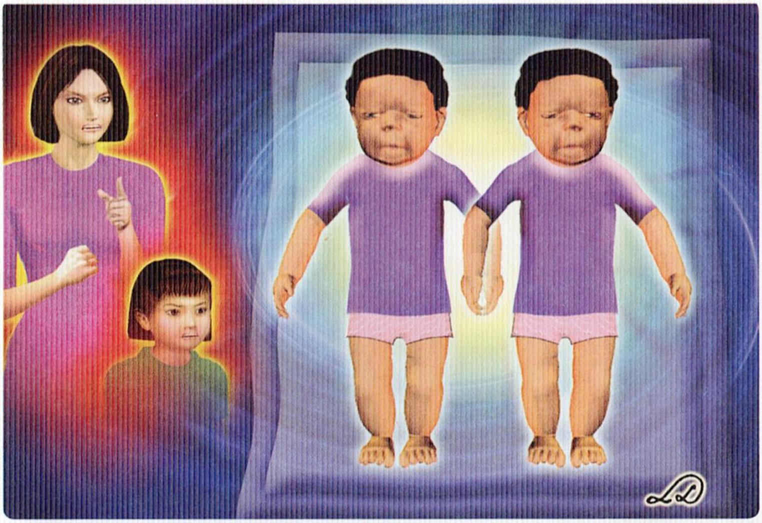
▲ แต่ถ้าสามีอยู่ จะเสแสร้งทำความดี จึงทำให้สามีนึกว่า ภรรยาตัวเองดี ต่อแม่ของตัว

▲ ต่อมา สามีไปค้าขายถูกโจรปล้น และถูกฆ่าตาย

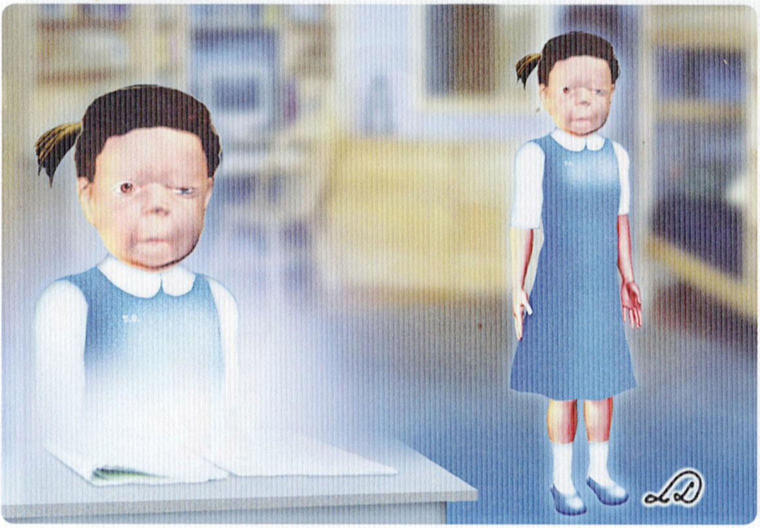
▲ ดังนั้น ๒ แม่ลูกจึงรุมด่ากระทบกระเทียบแม่สามีว่า อีแก่ ทำท่าทางล้อเลียนแบบคนแก่ ที่งกๆ เงิ่นๆ เรื่อยๆจน แม่สามีตรอมใจตาย

▲ ด้วยกรรมนี้ จึงทำให้สองแม่ลูกมาเกิดเป็นพี่น้องฝาแฝดกัน

▲ แต่ตัวแม่ตายไปก่อน เพราะกรรมหนักกว่า เนื่องจากทำเอง และสอนลูกให้ทำตาม

▲ จึงเหลือแต่ตัวลูกสาวซึ่งก็คือ น้องยุ้ย

ดังนั้น ต้องให้น้องยุ้ยสั่งสมบุญให้มาก ทั้งทำทาน รักษาศีล เจริญสมาธิภาวนา แล้วอุทิศบุญไปให้อดีตคุณย่า ขอให้ท่านอโหสิกรรมให้

Case Study ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๗

สาเหตุของกรรมที่ทำให้รูปวิบัติ ได้รวบรวมไว้ คือ

๑. พูดด่าว่าให้เจ็บช้ำน้ำใจ

๒. ไปล้อเลียน ในความบกพร่องของคนอื่นด้วยความสนุกปาก จนเขาเจ็บช้ำ น้ำใจ

๓. ไปทำสถานที่ ฝาผนังในที่สาธารณะที่สะอาดให้เปรอะเปื้อน

กรรมที่ทำในชาตินี้ บางกรรมก็ส่งผลในชาตินี้ทันที

กรรมบางอย่างทำในชาตินี้ ชาตินี้ยังไม่ส่งผล แต่จะไปส่งผลในชาติหน้า

กรรมบางอย่างทำในชาตินี้ ยังไม่ส่งผลในชาตินี้ และชาติหน้า แต่จะไปส่งผลในชาติถัดๆ ไป

ตัวอย่างการส่งผลของกรรม

ขอยกตัวอย่างจะได้เห็นภาพได้ชัดเจนขึ้น ชาวนาปลูกข้าว พอครบ ๔ เดือน ก็เก็บเกี่ยวผลผลิตได้แล้ว การปลูกข้าว ก็เหมือนการทำกรรม ปลูกปีนี้ก็ได้กินปีนี้เลย

แต่ถ้าปลูกกล้วย ต้องใช้เวลาประมาณ ๑๐-๑๒ เดือน ปลูกกลางปี ปีนี้ไม่ได้กิน ไปได้กินปีหน้า

แต่ถ้าปลูกลำไย ลิ้นจี่ เงาะ ทุเรียน ปลูกปีนี้ ปีนี้ก็ไม่ได้กิน ปีหน้าก็ไม่ได้กิน ไปได้กินเอาปีถัดๆ ไป

เวลาชาวสวนเก็บลำไย เก็บคราวหนึ่งจะได้หลายพันเม็ด ลำไยหลายพันเม็ด เกิดขึ้นจากการปลูกลำไยเพียงเม็ดเดียว ชาวสวนก็เก็บลำไยต่อ คือ ปีนี้เก็บเสร็จ ปีหน้าเก็บต่อ ปีถัดไปเก็บต่อ เก็บไป ๕ ปี ๑๐ ปี ๑๕ ปี ๒๐ ปี จนต้นลำไยตาย เลิกให้ผล หมดกำลังให้ผลแล้ว ลำไยต้นนั้นชาวสวนอาจเก็บได้หลายหมื่นเม็ด หรือเป็นแสนเม็ด ลำไยหลายหมื่นหรือแสนเม็ด เกิดจากการปลูกเพียงเม็ดเดียว

๓. ธรรมชาติการส่งผลของกรรม

๓. ธรรมชาติการส่งผลของกรรม

๑. อดีตชาติ ∞ อุปมาน้ำตามากกว่าน้ำในมหาสมุทร

๒. วิบากกรรมในอดีตชาติรอส่งผลนับวิบากไม่ถ้วน

๓. วิบากกรรมในอดีตตามมาส่งผลไม่เท่ากับเหตุที่ประกอบ

สรุปธรรมชาติการให้ผลของกรรม เวลากรรมให้ผล มันให้ไม่เท่ากับเหตุที่ประกอบ ถ้าเปรียบเทียบกับหลักวิทยาศาสตร์ เวลาเอาลูกฟุตบอลอัดเข้ากำแพง อัดไปเท่าไหร่ก็กระดอนกลับมาเท่านั้น แต่หลักกฎแห่งกรรมคนละหลัก ผลที่ได้รับไม่เท่ากับเหตุที่ประกอบ มันมีธรรมชาติแบบนั้น

เรามีชีวิตอยู่ในโลกนี้ สั่งสมความดีไม่เกิน ๑๐๐ ปี แต่เวลาเสวยสุขบนสวรรค์ไม่ใช่ ๑๐๐ ปี อายุชาวสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกาเท่ากับ ๙ ล้านปีบนโลกมนุษย์ และสวรรค์แต่ละชั้นก็มีสัดส่วนที่แตกต่างกันไป ถ้าอยากทราบอายุสวรรค์ชั้นใด ให้เอา ๙ ล้านปีตั้ง (เป็นชั้นจาตุมหา-ราชิกา) แล้วเอา ๔ คูณไปเรื่อยๆ เช่น ชั้นดาวดึงส์ ๔ x ๙ เป็น ๓๖ ล้านปี ชั้นยามา ๔ X ๓๖ เป็น ๑๔๔ ล้านปี หรือ ชั้นดุสิต ๔ X ๑๔๔ เป็น ๕๗๖ ล้านปี เป็นต้น

กรรมบางอย่างก็เป็นอโหสิกรรมเลิกให้ผล

น้ำตามากกว่าน้ำในมหาสมุทร

ในอดีตเราเกิดมานับชาติไม่ถ้วน พระพุทธองค์ทรงอุปมาจำนวนชาติที่นับไม่ถ้วนเอาไว้ว่า หากมีใครรวบรวมเอาน้ำตาเราเอาไว้ทุกชาติที่เกิดมา น้ำตาที่หลั่งออกเพราะ

๑. ประสบกับสิ่งที่ไม่รักก็เป็นทุกข์

๒. พลัดพรากจากสิ่งที่รัก ก็เป็นทุกข์ พอทุกข์ก็ร้องไห้ น้ำตาที่หลั่งออกมามากกว่าน้ำในมหาสมุทร

ขออุปมาเพื่อให้เข้าใจความยาวนานของการเวียนว่ายตายเกิด

สมมติ เอาขันใบหนึ่งไปตักน้ำในทะเลขึ้นมา ๑ ขัน สมมติว่าเท่ากับ ๑ ชาติ (ร้องไห้ทั้งชาติน้ำตาก็ไม่เกิน ๑ ขัน) แล้วสาดไป ตักขันที่ ๒ สาดไป นี่ชาติที่ ๒ เราต้องตักน้ำในมหาสมุทรเท่าไหร่ถึงจะหมด จำนวนกี่ขันนับไม่ถ้วน แต่น้ำตาที่เราหลั่งออกมา มันมากกว่าน้ำในมหาสมุทร

พระพุทธองค์ตรัสเรื่องนี้ ไม่ได้เกิดจากการจดจำมา ไม่ได้คิดไตร่ตรองหรือจินตนาการ แต่เกิดจากอานุภาพของการเจริญสมาธิภาวนาจนใจหยุดเข้าไปถึงวิชชาปุพเพนิวาสานุสติญาณ ปัญญาเป็นเครื่องระลึกชาติในหนหลังได้

แต่ละชาติเราสั่งสมมาทั้งกรรมดี และกรรมชั่ว ถ้าชาติหนึ่งสั่งสมกรรมดี ๑,๐๐๐ อย่าง มีวิบาก ๑,๐๐๐ อย่าง แต่ละชาติเกิดมาแล้วทำความดี ๑,๐๐๐ อย่างไปเรื่อยๆ แต่เราเกิดมาแล้วนับชาติไม่ถ้วน เอา ๑,๐๐๐ คูณอินฟินิตี้ มันก็จะนับวิบากกรรมดีไม่ถ้วน ตรงกันข้ามเราเกิดมาแล้วทำชั่วชาติหนึ่งอย่างเดียวพอ มันก็มีวิบากความชั่ว ๑ อย่าง แต่ว่าเราก็เกิดมานับชาติไม่ถ้วน เราก็เอา ๑ คูณ อินฟินิตี้มันก็กลายเป็นอินฟินิตี้ เราก็มีวิบากกรรมชั่วนับไม่ถ้วน เพราะฉะนั้นชีวิตที่ผ่านมาจึงมีทั้งสุข และทุกข์ วิบากกรรมดีส่งผลให้เป็นสุข วิบากกรรมชั่วส่งผลให้เป็นทุกข์

๔. การส่งผลของกรรม

๔. การส่งผลของกรรม

ลำดับ	กรรมใดกรรมหนึ่งในอดีตชาติ	กรรมในอดีต หลายกรรมหลายชาติ	กรรมในปัจจุบัน
๑.	✓	–	–
๒.	–	✓	–
๓.	✓	–	✓
๔.	–	✓	✓
๕.	–	–	✓

๑. กรรมใดกรรมหนึ่งในอดีตชาติมาส่งผล
(ตัวอย่างกรณีของน้องยุ้ย)

๒. กรรมในอดีต หลายกรรมหลายชาติมารวมกันส่งผล

๓. กรรมในอดีต ชาติใดชาติหนึ่งมารวมกับกรรมในปัจจุบันมาส่งผล

๔. กรรมในอดีต หลายกรรมหลายชาติมารวมกับกรรมในปัจจุบันมาส่งผล

๕. ไม่มีกรรมในอดีต เป็นกรรมในปัจจุบันล้วนๆ มาส่งผล

๕. กรรมที่ทำในอดีตชาติ

กรรมที่ทำในอดีตชาติ

วิธีทำกรรมดี กรรมดีที่เราทำไว้ในอดีต มาส่งผลให้เป็นสุขในปัจจุบัน วิธีการทำกรรมดีหรือวิธีทำบุญในพระพุทธศาสนา มีอยู่ ๑๐ วิธี เรียกว่า บุญกิริยาวัตถุ ๑๐ ประการ

๑. ให้ทาน

๒. รักษาศีล

๓. เจริญสมาธิภาวนา

๔. ประพฤติอ่อนน้อมถ่อมตน

๕. ช่วยเหลือขวนขวายในกิจการที่ชอบ

๖. อุทิศหรือให้ส่วนบุญ

๗. อนุโมทนาบุญ แสดงความยินดีในการทำความดีของคนอื่น

๘. ฟังธรรม

๙. แสดงธรรม

๑๐. ทำความเห็นให้ถูกต้อง ตรงตามความเป็นจริง

ข้อ ๑๐ สำคัญที่สุด เพราะถ้ายิ่งเข้าใจลึกซึ้ง มันจะมีผลกลับไปทำให้ทั้ง ๙ ข้อ เข้มข้นมากขึ้น เช่น เมื่อก่อนไม่เข้าใจวิธีการทำทาน เห็นเขาทำก็ทำตาม แต่หลังจากได้ฟังธรรมเรื่องวิธีการทำทานให้ได้บุญมาก และอานิสงส์ในการทำทาน ก็เลยทุ่มเททำทานให้ยิ่งขึ้น เป็นต้น

บุญเป็นพลังงานอันบริสุทธิ์ ที่ชำระล้างจิตใจให้บริสุทธิ์ผ่องใส

คำว่า **พลังงานบริสุทธิ์** คือ **มีแต่คุณไม่มีโทษ**

ถ้าพลังงานความร้อน พลังงานน้ำ พลังงานลม อันนี้เป็นพลังงานไม่บริสุทธิ์ คือ มีทั้งคุณ และโทษ ถ้ามีมากเกินไปมีโทษเป็นอันตราย

วิธีทำกรรมชั่ว บาปเกิดจากผลของการทำความชั่ว อกุศลกรรมบถ ๑๐ คือ ฆ่าสัตว์ ลักทรัพย์ ประพฤติผิดในกาม เป็นการกระทำทางกาย การกระทำทางวาจา คือ พูดโกหก พูดส่อเสียดทำให้เขาแตกกัน พูดคำหยาบ พูดเพ้อเจ้อ การกระทำทางใจ คือ คิดละโมบ คิดพยาบาท มีความเห็นผิด (เช่น เชื่อว่าทำดีได้ชั่ว ทำชั่วได้ดี บุญบาป ไม่มี เป็นต้น)

อบายมุข ๖ ทางมาแห่งบาปอกุศล

อบาย แปลว่า ความเสื่อม **ความพินาศ**

มุข แปลว่า ปากทาง **ช่องทาง**

ปากทางยังมองไม่เห็นอะไร แต่พอหลวมตัวเข้าไปแล้วถึงจะรู้ว่าเสื่อม ดื่มน้ำเมา เที่ยวกลางคืน ดูการละเล่น เล่นการพนัน คบคนชั่วเป็นมิตร เกียจคร้านทำการงานจนเป็นนิสัย นี้เป็นเหตุให้เกิดบาปอกุศล

มิจฉาวณิชชา การค้าขายที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสห้ามไม่ให้อุบาสกประกอบมี ๕ ประการคือ

๑. ค้าขายอาวุธ

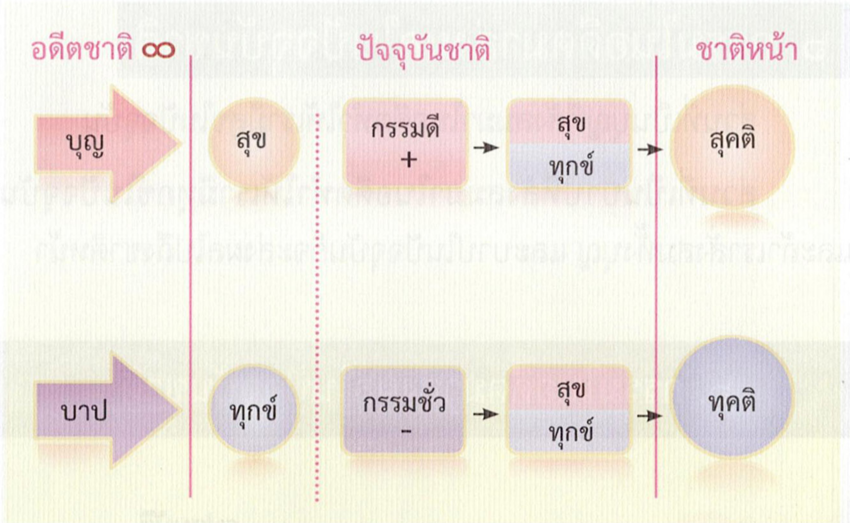
๒. ค้าขายมนุษย์

๓. ค้าขายสัตว์เพื่อนำไปฆ่า

๔. ค้าขายของเมา

๕. ค้าขายยาพิษ

ทั้งบุญ และบาปนี้เราสั่งสมมาในอดีต มากบ้างน้อยบ้าง

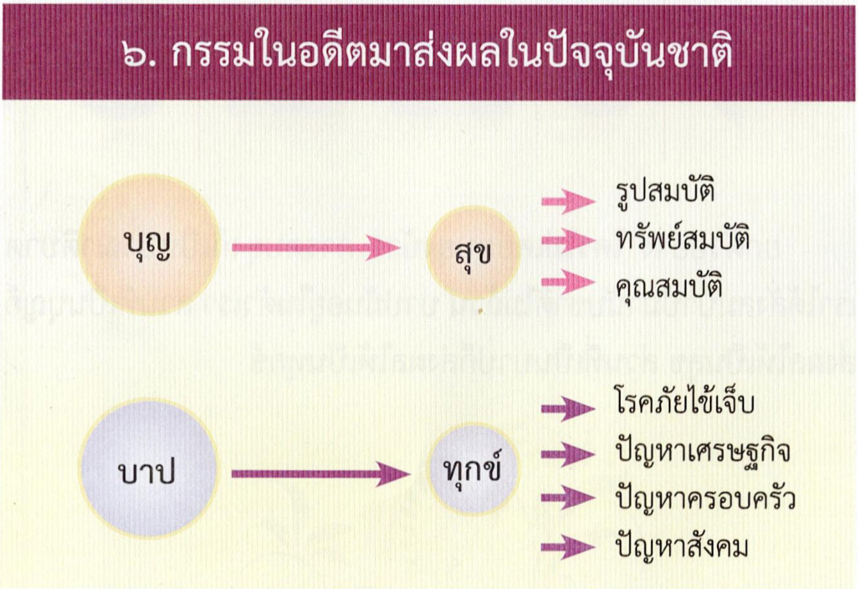

ยกตัวอย่าง ใครไม่เคยตบยุงบ้าง การตบยุงก็เป็นปาณาติบาต เราได้สั่งสมบาปมานับชาติไม่ถ้วน บาปมันอยู่ในตัวเรา ส่วนที่เป็นบุญก็ส่งผลให้เป็นสุข ส่วนที่เป็นบาปก็ส่งผลให้เป็นทุกข์

๖. กรรมในอดีตมาส่งผลในปัจจุบันชาติ

ส่วนที่เป็นบุญที่สั่งสมมาในอดีตทำให้เรามีสุขในปัจจุบัน

ส่วนที่เป็นบาปที่สั่งสมมาในอดีตทำให้เรามีทุกข์ในปัจจุบัน และถ้าเราสั่งสมทั้งบุญ และบาปในปัจจุบันก็จะส่งผลไปถึงชาติหน้า

บุญส่งผลให้เป็นสุขในปัจจุบัน มีดังนี้

๑. มีรูปสมบัติ

๒. มีทรัพย์สมบัติ

๓. มีคุณสมบัติ

กรรมที่ทำให้รูปงาม

หมวดรูปสมบัติ จากหนังสือรู้ทันวิบากกรรมหน้าที่ ๒๐

รูปงาม ประกอบด้วย หล่อ สวย หน้าตาดี ผิวพรรณดี สมบูรณ์ด้วยรูปสมบัติ เป็นนางงามระดับชาติ มีผมสลวย เสียงไพเราะ

สรุปกรรมที่ทำให้รูปงาม

๑. ทำทานและอธิษฐานให้สวย
๒. ทำทานด้วยผ้าไตรจีวร เครื่องนุ่งห่ม
๓. รักษาศีล
๔. บูชาพระรัตนตรัยด้วยดอกไม้ของหอม
๕. ทำความสะอาดพระพุทธรูป และเสนาสนะในเขตสงฆ์
๖. เฉพาะเสียงไพเราะ เพราะบุญแสดงธรรม และชักชวนคนทำความดี

กรรมที่ทำให้รวย

หมวดทรัพย์สมบัติ จากหนังสือรู้ทันวิบากกรรมหน้าที่ ๒๖

รวย ประกอบด้วย ประสบความสำเร็จทางธุรกิจ มีที่ดินสวย มีที่ดินมาก ถูกหวย เป็นมหาเศรษฐีระดับประเทศ

สรุปกรรมที่ทำให้รวย

๑. ทำทานเต็มกำลังอย่างง่ายๆ ต่อเนื่อง ทำทันที และทำทานถูกเนื้อนาบุญ

กรรมที่ทำให้มีปัญญามาก

หมวดคุณสมบัติ จากหนังสือรู้ทันวิบากกรรมหน้าที่ ๓๔

มีปัญญามาก ฉลาด เรียนเก่ง

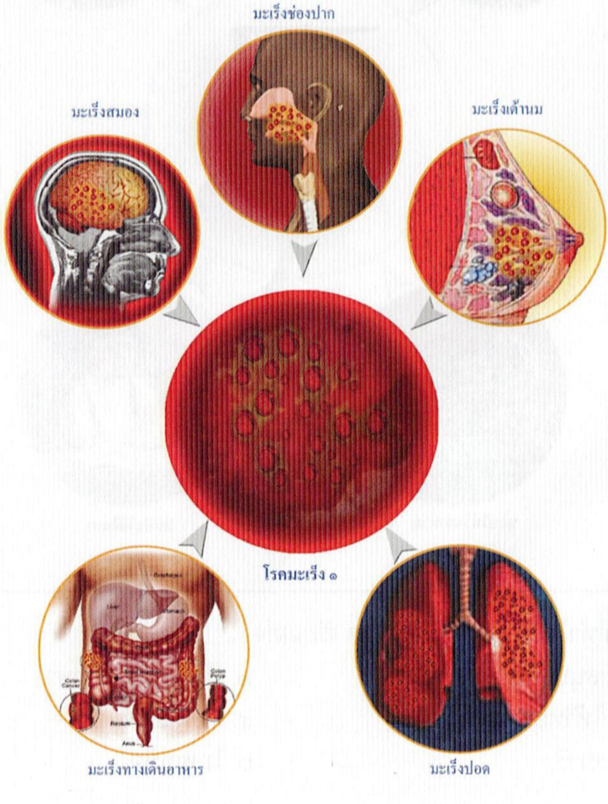
สรุปกรรมที่ทำให้มีปัญญามาก ฉลาด เรียนเก่ง

๑. บุญสนับสนุนส่งเสริมการศึกษา
๒. มีนิสัยใฝ่การศึกษา
๓. บุญชอบให้วิทยาทาน
๔. คบบัณฑิต
๕. ชอบทำสมาธิ
๖. ไม่พูดเท็จ

บาปส่งผลให้เป็นทุกข์ในปัจจุบัน มีดังนี้

๑. โรคภัยไข้เจ็บ จากหนังสือรู้ทันวิบากกรรมหน้าที่ ๙๘ และ ๑๐๐

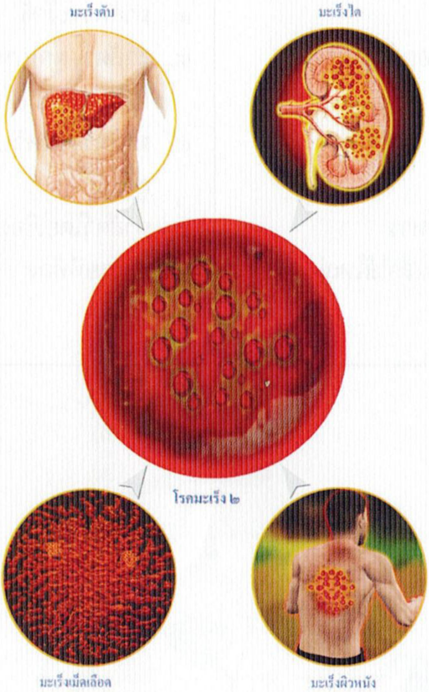
โรคมะเร็ง ๑ ประกอบด้วย มะเร็งสมอง มะเร็งโพรงจมูก มะเร็งช่องปาก มะเร็งกราม มะเร็งที่ฟัน มะเร็งโคนลิ้น มะเร็งที่คอ มะเร็งกล่องเสียง มะเร็งที่ต่อมไทรอยด์ มะเร็งเต้านม มะเร็งปอด มะเร็งทางเดินถุงน้ำดี มะเร็งหลอดอาหาร มะเร็งกระเพาะ และ มะเร็งลำไส้ใหญ่

สรุปกรรมที่ทำให้เป็นโรคมะเร็ง ๑

อวัยวะ	กรรมในอดีต
๑. มะเร็งสมอง	๑. ฆ่าสัตว์โดยการทุบหัว
๒. มะเร็งที่คอ/ช่องปาก/ฟัน/โคนลิ้น/กล่องเสียง	๒. ฆ่าโดยเชือดคอ+ด่าว่าพ่อแม่/ผู้ใหญ่/ผู้มีศีลมีธรรม
๓. มะเร็งเต้านม	๓. ฆ่าสัตว์+เจ้าชู้
๔. มะเร็งต่อมไทรอยด์/ถุงน้ำดี	๔. ฆ่าสัตว์+ผูกโกรธ+เก็บความโกรธไว้ในใจ ไม่ยอมให้อภัย
๕. มะเร็งปอด	๕. ฆ่าสัตว์+รมควัน เผาที่นา ขาย/สูบบุหรี่
๖. มะเร็งหลอดอาหาร มะเร็งกระเพาะ/ลำไส้ใหญ่	๖. ฆ่าสัตว์โดยเชือดคอ/ทำร้ายที่ท้อง

โรคมะเร็ง ๒ ประกอบด้วย มะเร็งตับ มะเร็งช่องท้อง มะเร็งไต มะเร็งที่หัวเข่า มะเร็งมดลูก/ปากมดลูก มะเร็งลูกอัณฑะ มะเร็งต่อมลูกหมาก มะเร็งต่อมน้ำเหลือง มะเร็งกระดูก มะเร็งผิวหนัง มะเร็งเม็ดเลือด และมะเร็งเม็ดเลือดขาว

สรุปกรรมที่ทำให้เป็นโรคมะเร็ง ๒

อวัยวะ	กรรมในอดีต
๑ มะเร็งตับ	๑. ฆ่าโดยเอายาพิษใส่ในอาหาร+ดื่มสุรา
๒. มะเร็งมดลูก/ลูกอัณฑะ/ต่อมลูกหมาก	๒. ฆ่า+เจ้าชู้
๓. มะเร็งเม็ดเลือด/ไต/ต่อมน้ำเหลือง	๓. ฆ่า+ยักยอก รับสินบน โกง ขโมย ปลอมแปลงสินค้า

๒. ปัญหาเศรษฐกิจ จากหนังสือรู้ทันวิบากกรรมหน้าที่ ๑๒๕

ปัญหาเศรษฐกิจ ๒ ประกอบด้วย ธุรกิจประสบปัญหา ธุรกิจไม่ประสบความสำเร็จ ประสบปัญหาก่อนงานเสร็จ ทำงานแบบกงสีได้รับเงินเดือนบางส่วน เป็นคนรับใช้ เกิดในตระกูลชั้นล่าง และมีชีวิตลำบากยากจน

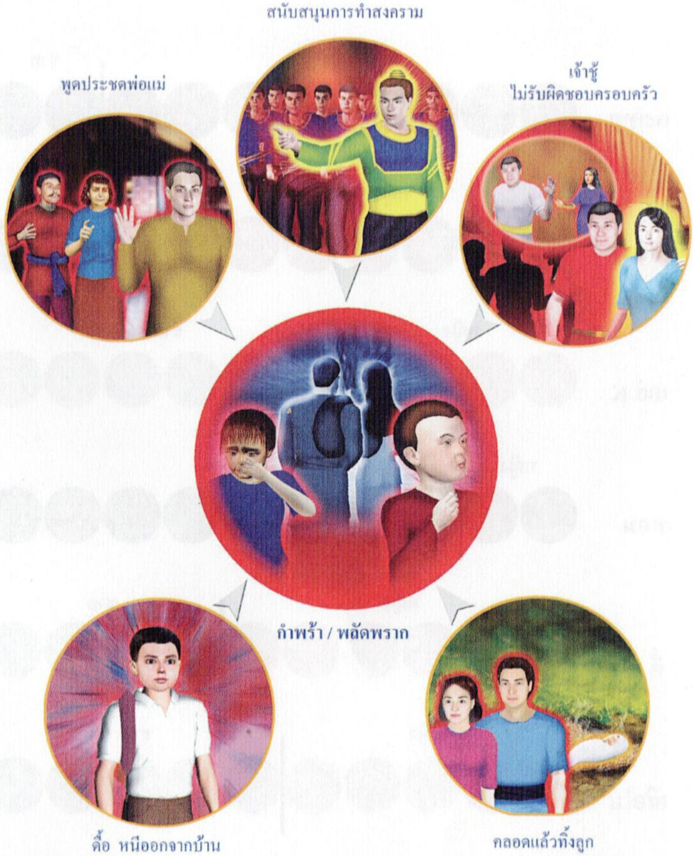

สรุปกรรมที่ทำให้เกิดปัญหาเศรษฐกิจ ๒

๑. ตระหนี่ ไม่ทำทาน ไม่เชื่อเรื่องบุญ ห้ามคนทำบุญ
๒. ทำทานมาน้อย ทำบุญแล้วภายหลังไปขอคืน ทำบุญไม่สม่ำเสมอ ทำบุญตามอารมณ์ ทำบุญเผื่อเหนียว หงุดหงิดเวลาทำบุญ ขาดบุญสงเคราะห์ญาติ
๓. มีนิสัยคดโกง
๔. คบคนพาล
๕. เฉพาะการเป็นคนรับใช้ และเกิดในตระกูลต่ำ เกิดจากกรรมใช้พ่อแม่ ผู้มีศีลมีธรรมและดื้อ มีทิฐิมานะ

๓. ปัญหาครอบครัว จากหนังสือรู้ทันวิบากกรรมหน้าที่ ๑๔๘

กำพร้า/พลัดพราก

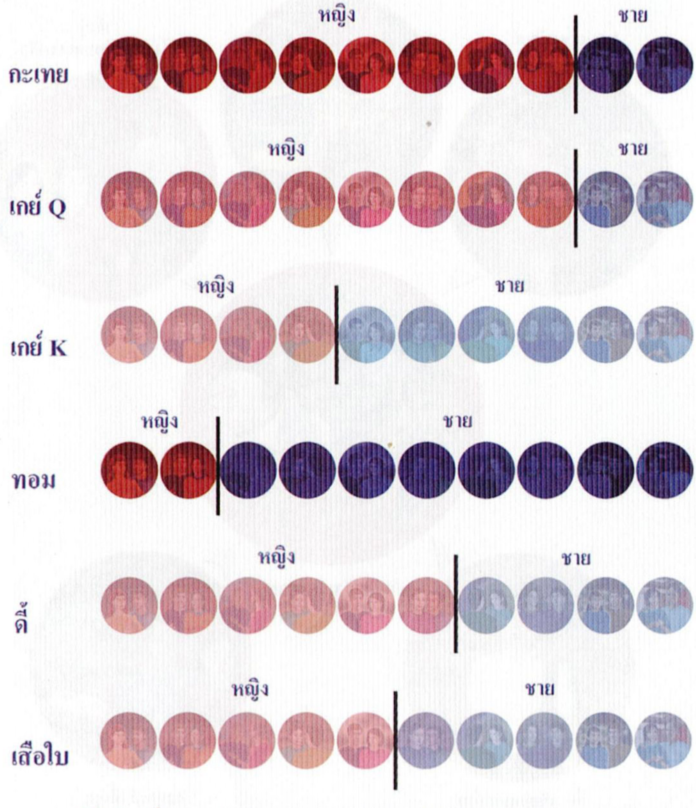

สรุปกรรมที่ทำให้กำพร้า / พลัดพราก

๑. พูดประชดพ่อแม่
๒. ดื้อ หนีออกจากบ้าน
๓. ทิ้งลูก พรากลูกสัตว์
๔. เจ้าชู้ ไม่รับผิดชอบภรรยา บุตร
๕. ยินดี/สนับสนุนการทำสงคราม

๔. ปัญหาสังคม จากหนังสือรู้ทันวิบากกรรมหน้าที่ ๑๖๔

เพศไม่บริสุทธิ์ ประกอบด้วย เป็นกะเทย, เกย์ Q, เกย์ K, ทอม, ดี้ และเสือใบ

เพศไม่บริสุทธิ์ หมายถึง ผู้ชายรักผู้ชาย ผู้หญิงรักผู้หญิง เกิดจากวิบากกรรมกาเม ทั้งชาติที่เกิดเป็นผู้ชาย และชาติที่เกิดเป็นผู้หญิงหลายๆ ชาติมารวมส่งผล

กะเทย เกิดจากการผิดศีลกาเมฯ ในชาติที่เกิดเป็นผู้หญิงมากกว่าชาติที่เกิดเป็นผู้ชาย และวิบากกรรมนั้นยังหนักอยู่

เกย์ Q เกิดจากการผิดศีลกาเมฯ ในชาติที่เกิดเป็นผู้หญิงมากกว่าชาติที่เกิดเป็นผู้ชาย และวิบากกรรมนั้นเบาบางลงแล้ว

เกย์ K เกิดจากการผิดศีลกาเมฯ ในชาติที่เกิดเป็นผู้ชายมากกว่าชาติที่เกิดเป็นผู้หญิงนิดนึง และวิบากกรรมนั้นเบาบางลงแล้ว

ทอม เกิดจากการผิดศีลกาเมฯ ในชาติที่เกิดเป็นผู้ชายมากกว่าชาติที่เกิดเป็นผู้หญิง และวิบากกรรมนั้นยังหนักอยู่

ดี้ เกิดจากการผิดศีลกาเมฯ ในชาติที่เกิดเป็นผู้หญิงมากกว่าชาติที่เกิดเป็นผู้ชายนิดนึง และวิบากกรรมนั้นเบาบางลงแล้ว

เสือใบ เกิดจากการผิดศีลกาเมฯ ในชาติที่เกิดเป็นผู้หญิงเท่ากับชาติที่เกิดเป็นผู้ชาย และวิบากกรรมนั้นเบาบางลงแล้ว

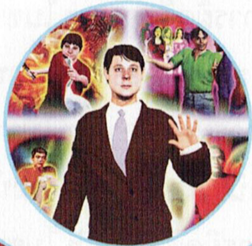
สรุปกรรมที่ทำให้เพศไม่บริสุทธิ์

เกิดจากวิบากกรรมผิดศีลกาเมฯ หลายๆ ชาติมารวมส่งผล

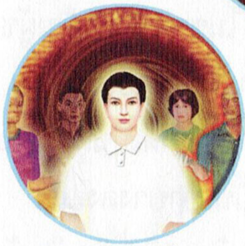
การแก้ไข

๑. ตรองให้เห็นโทษ หักดิบตัดใจออกจากความหมกมุ่นในกาม
๒. ตัดใจออกจากพวกเพศไม่บริสุทธิ์ และคบหากัลยาณมิตร
๓. หาโอกาสรักษาศีล ๘
๔. สั่งสมบุญทุกบุญแล้วอธิษฐานให้พ้นจากวิบากกรรม

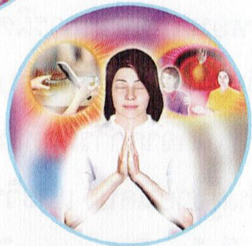
วิธีแก้ไขวิบากกรรม จากหนังสือรู้ทันวิบากกรรมหน้า ๑๗๗, ๑๗๙, ๑๘๑, ๑๘๓

หักดิบเลิกทำ
สิ่งไม่ดีทั้งหลาย

อุทิศบุญไปให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย

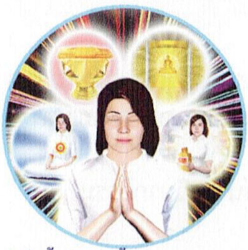
ลืมอดีตที่ผิดพลาดให้หมด

อธิษฐานให้บุญไปตัดรอนวิบากกรรม

รักษาศีล ๕, ๘

ให้ปลื้มในบุญทั้ง ๓ ระยะ

สั่งสมบุญทุกบุญอย่างเต็มที่

วิธีแก้ไขวิบากกรรม ๑

๑. หักดิบเลิกทำสิ่งไม่ดีทั้งหลาย

๒. ลืมอดีตที่ผิดพลาดให้หมด

๓. รักษาศีล ๕, ศีล ๘ ให้บริสุทธิ์

๔.ให้สั่งสมบุญทุกบุญอย่างเต็มที่ และต่อเนื่อง ทั้งการทำทาน รักษาศีล และเจริญสมาธิภาวนา เป็นต้น

๕.ให้ปลื้มในบุญทั้ง ๓ ระยะ ทั้งก่อนทำ ขณะทำ และหลังจากทำแล้ว ให้หมั่นนึกถึงบุญที่ได้สั่งสมมาทั้งหมด

๖.อธิษฐานจิตให้บุญที่ได้สั่งสมมาไปตัดรอนวิบากกรรมที่เคยทำไว้

๗.อุทิศบุญไปให้สรรพสัตว์ทั้งหลายที่เคยไปเบียดเบียนไว้

สนับสนุนส่งเสริมการศึกษา

ให้ชีวิตสัตว์เป็นทาน

จุดประทีปบูชาพระรัตนตรัย

ทำความสะอาดในเขตสงฆ์

วิธีแก้ไขวิบากกรรม ๒

๘. ถ้ามีโรคมากเกิดจากวิบากกรรมปาณาติบาต, ทรมานสัตว์, หรือใช้แรงงานสัตว์มากเกินไป ให้ปล่อยสัตว์เล็ก สัตว์ใหญ่ ให้ชีวิตสัตว์เป็นทาน รวมทั้งถวายคิลานเภสัชแก่พระภิกษุสามเณรและบุคคลทั่วไป

๙. ถ้าเป็นโรคผิวหนัง ให้ปัดกวาดเช็ดถูทำความสะอาดเสนาสนะในเขตสงฆ์ เช่น หอฉัน วิหาร อุโบสถ เจดีย์ พระพุทธรูป เป็นต้น และถวายผ้าไตรจีวรแด่พระภิกษุสงฆ์

๑๐. ถ้าเป็นโรคที่เกี่ยวกับตา ให้ทำบุญถวายโคมประทีป จุดประทีปบูชาพระรัตนตรัย มองคนด้วยจิตเมตตา

๑๑. ถ้าไม่ได้รับการศึกษา หรือการศึกษาไม่สูง ให้ทำบุญสนับสนุนส่งเสริมการศึกษากับพระภิกษุสามเณร นักเรียน นักศึกษา และฝึกนิสัยรักการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้

ใส่ชื่อญาติมิตรทำบุญ
อธิษฐานจิตตามความปรารถนา

กราบขอขมาบุพการี

รักษาศีล ๘ ทุกวันพระ

ปรนนิบัติสามีประดุจเทวดา

วิธีแก้ไข วิบากกรรม ๓

๑๒. ถ้าล่วงเกินพระรัตนตรัย บุพการี ผู้หลักผู้ใหญ่ ผู้มีศีลมีธรรม ให้ไปกราบขอขมา ขออโหสิกรรม

๑๓.ถ้าเป็นภรรยาเบื่อชีวิตครองเรือนอยากเป็นผู้ชาย ให้ดูแลปรนนิบัติสามีประดุจเทวดา หาโอกาสรักษาศีล ๘ เมื่อทำบุญทุกบุญแล้วอธิษฐานจิตให้ได้เกิดเป็นชาย

๑๔.ถ้าจะแก้ไขวิบากกรรมเจ้าชู้ให้รักษาศีล ๘ อย่างน้อยทุกวันพระจนตลอดชีวิต

๑๕.ถ้าญาติมิตรใกล้ตัวยังไม่มีศรัทธา ไม่เข้าใจเรื่องบุญ ให้ทำบุญใส่ชื่อญาติมิตรแล้วอธิษฐานจิตตามความปรารถนาไปก่อน

ปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงพระธรรมกาย

ทำบุญใส่ชื่อผู้ตาย

สำรวจดูความบกพร่องของตัวเอง
สั่งสมบุญแล้วอธิษฐานแก้ไข

วันพระทำบุญ
อุทิศเจาะจงไปให้หมู่ญาติ

วิธีแก้ไขวิบากกรรม ๔

๑๖.การทำบุญใส่ชื่อผู้ตาย จะได้บุญเต็มที่กว่าใส่ชื่อตนเองแล้วอุทิศไปให้

๑๗.ในวันพระขึ้น ๑๕ ค่ำ ให้ทำบุญใหญ่อุทิศเจาะจงไปให้หมู่ญาติที่ล่วงลับไปแล้ว หากหมู่ญาติมิตรอยู่ในยมโลก จะรับบุญได้เต็มที่

๑๘.ให้สำรวจดูว่าในปัจจุบันชาติ เรามีความบกพร่องเรื่องใดบ้าง เช่น รูปวิบัติ ทรัพย์วิบัติ หรือคุณวิบัติ เมื่อสั่งสมบุญแล้วให้อธิษฐานจิตแก้ไขความบกพร่องนั้น

๑๙.หมั่นปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงพระธรรมกาย ก็จะไปตัดรอนวิบากกรรมได้เร็วขึ้น

๗. วิบากกรรมจะเบาบางลงเมื่อใด

๑. **วิบากกรรมส่งผลจนหมดกำลัง** เหมือนต้นไม้ที่ให้ผลจนหมดอายุมันก็ตาย เหมือนลูกปืนที่ยิงออกจากปากกระบอก พอหมดกำลังมันก็ตก

๒. **ขอขมา และอโหสิกรรมกันเอาไว้** ประเพณีการขอขมาเริ่มต้น จากพระอรหันต์ โดยเฉพาะ พระสาวกที่ใกล้ชิดพระพุทธองค์ เช่น พระสารีบุตร พระโมคคัลลานะ พระนางพิมพา ก่อนที่พระสาวกเหล่านี้จะปรินิพพาน จะเข้าไปทูลลาพระพุทธองค์ปรินิพพาน และกราบขอขมา เป็นเพราะพระอรหันต์เหล่านี้ทรงอภิญญา ท่านระลึกชาติเห็นว่าในอดีตชาติ เคยสร้างบารมีกับพระบรมโพธิสัตว์ คนมีกิเลสกับคน

มีกิเลส สร้างความดีด้วยกัน อาจกระทบกระทั่งล่วงเกิน โดยเจตนาหรือไม่เจตนา ต่อหน้าหรือลับหลัง ก็เลยถือโอกาสก่อนจะเข้านิพพานมาขอขมาให้เป็นแบบอย่างแก่อนุชนในภายหลัง

เพราะฉะนั้นการขอขมา จึงเข้ามาในประเพณีของสังคมไทย ตั้งแต่วันปีใหม่ วันสงกรานต์ ก็ขอขมา จะบวชก็ขอขมา จะตายก็ขอขมา วิบากกรรมหนักก็จะทำให้เบาลง ที่เบาก็มลายหายกันไป

๓. **สั่งสมบุญให้มากๆ อธิษฐานจิตให้ไปตัดรอนวิบากกรรมให้เบาบางลง**

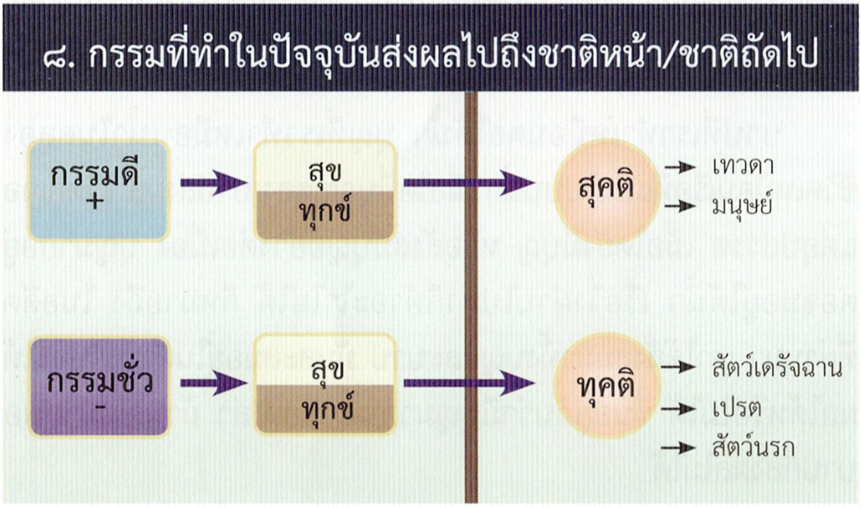
อุปมาด้วยตอ น้ำ และเรือ

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง ศิษย์เอกของหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เคยอธิบายเรื่องบุญและบาปให้เข้าใจง่ายๆ เอาไว้ว่า

บาปที่เราทำเหมือนตอใต้น้ำ บุญที่เราทำเหมือนน้ำในคลอง ชีวิตเหมือนเรือที่แล่นไปบนน้ำ เมื่อใดที่บุญลดลง บาปส่งผล ชีวิตก็เจอแต่อุปสรรค เมื่อใดยังมีบุญ หรือสั่งสมบุญอย่างต่อเนื่อง บุญมากอยู่ ตอจมอยู่ใต้น้ำ เรือวิ่งผ่านไปมาก็ทำอะไรไม่ได้ ก็หมายถึง ในอดีตที่ผ่านมา เราได้สั่งสมมาทั้งบุญและบาป มันสะสมอยู่ในตัว บาปจะให้ผลได้หรือไม่ได้ ขึ้นอยู่กับว่ามีบุญมากพอหรือเปล่า ถ้าบุญมีมากพอ บาปก็ส่งผลไม่ได้

หรืออุปมาเหมือนน้ำกับเกลือ เอาแก้วน้ำมาใส่เกลือลงไป คนให้เข้ากันแล้วดื่ม รสจะเค็ม เอาน้ำในแก้วใบเดิมไปใส่ในคูลเลอร์ แล้วใส่แต่น้ำไม่ใส่เกลือชิมดูรสมันกร่อย เอาน้ำในคูลเลอร์ไปใส่แท้งค์ ๑,๐๐๐ คิว ไม่ใส่เกลือใส่แต่น้ำ ชิมดูจืดสนิท เกลือไม่ไปไหน อยู่เท่าเดิม แต่เกลือมันส่งผลไม่ได้ วิธีทำให้วิบากกรรมลดลง คือ สั่งสมบุญให้มากๆ แล้วอธิษฐานจิต ให้บุญไปตัดรอนวิบากกรรมให้เบาบางลง ไม่มีโอกาสส่งผลแม้ยังมีอยู่

๘. กรรมที่ทำในปัจจุบัน ส่งผลไปถึงชาติหน้า/ชาติถัดไป

กรรมที่ทำในปัจจุบันส่งผลไปถึงภพชาติหน้า

กรรมดีส่งผลให้ไปสุคติ กรรมชั่วส่งผลให้ไปทุคติ

กรรมดีที่ทำอย่างมีความสุข เช่น คนที่เกิดมาพร้อมด้วยรูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ คุณสมบัติ จึงเอาสมบัติที่มีอยู่มาสั่งสมกรรมดีอย่างมีสุข สะดวก สบาย

กรรมดีที่ทำอย่างมีความทุกข์ เช่น คนที่เกิดมาลำบากยากจนพิการไม่สมประกอบ แต่ก็อดทนสร้างกรรมดี แม้จะประสบทุกข์

กรรมชั่วที่ทำอย่างมีความสุข เช่น คนที่เกิดมาพร้อมด้วยทรัพย์สมบัติ แต่กลับเอาทรัพย์ที่มีอยู่ประกอบธุรกิจที่เป็นมิจฉาอาชีวะ เช่น ค้าน้ำเมา ค้ามนุษย์ เป็นต้น

กรรมชั่วที่ทำอย่างมีความทุกข์ เช่น คนที่เกิดมาลำบากยากจนยอมเอาตัวไปขายบริการ เพื่อให้ได้ทรัพย์มาหล่อเลี้ยงชีวิต

ที่ผ่านมาข้อ ๑-๘ เป็นเรื่องของผลวิบากกรรมที่ทำดีและทำชั่วมีจริง และโลกนี้หรือชีวิตนี้มีที่มาจริง

ส่วนข้อ ๙-๑๓ เป็นเรื่องของโลกหน้ามีจริง และสัตว์ผุดเกิดมีจริง

๙. วงจรชีวิต

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงค้นพบว่า ชีวิตเกิดได้ ๔ รูปแบบ

๑. เกิดในครรภ์

๒. เกิดในไข่

๓. เกิดในเถ้าไคล เกิดในสิ่งสกปรก เช่น น้ำครำ ซากศพ เช่น การเกิดของแมลงวัน หนอน เป็นต้น

๔. เกิดแล้วโตทันที เรามองไม่เห็น แต่คนที่เข้าถึงตาภายในเขามองเห็น เช่น การเกิดของเทวดา เปรต สัตว์นรก

ถ้ายังไม่หมดกิเลส เวลาสัตว์ไปเกิดมีทางไป ๕ ทาง คือ เทวดา มนุษย์ สัตว์เดรัจฉาน เปรต สัตว์นรก

๙. วงจรชีวิต

การเกิด ๔ ประเภท

๑.ในครรภ์
๒.ในไข่
๓.ในเถ้าไคล
๔.โตทันที

คติ ๕ (ทางไป)	สถานที่	การเกิด	ชีวิต ความเป็นอยู่	สาเหตุการ จุติ / ตาย
A. เทวดา รูปพรหม อรูปพรหม	โลก/สวรรค์ รูปภพ อรูปภพ	๔	เสวยผลบุญ	๔
B. มนุษย์	โลก	๑	ประโยชน์ ๓	๔
C. สัตว์เดรัจฉาน	โลก	๑-๓		๒
D. เปรต	โลก-เปรตโลก	๔	เสวยผลบาป	๑
E. สัตว์นรก	นรก ๔๕๖ ขุม	๔		๑

หมดกิเลส → เข้านิพพาน

ยังมีกิเลส → กรรม → วิบากกรรม

คนพาล → สัตว์เดรัจฉาน / เปรต / สัตว์นรก } มนุษย์ → อุปมา เต่าตาบอด

สรุป การพลัดไปเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉาน เปรต สัตว์นรก เป็นภัยของการเวียนว่ายตายเกิด

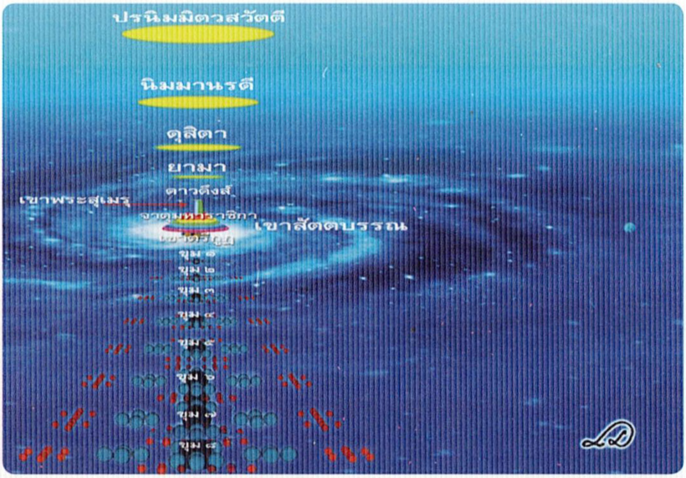
เป้าหมายชีวิต ๓ ระดับ
๑. ประโยชน์ชาตินี้ สร้างฐานะให้มั่นคง
๒. ประโยชน์ชาติหน้า ตายแล้วไปสุคติ
๓. ประโยชน์อย่างยิ่ง เข้านิพพาน

สถานที่สัตว์เกิด หรือที่สัตว์อยู่

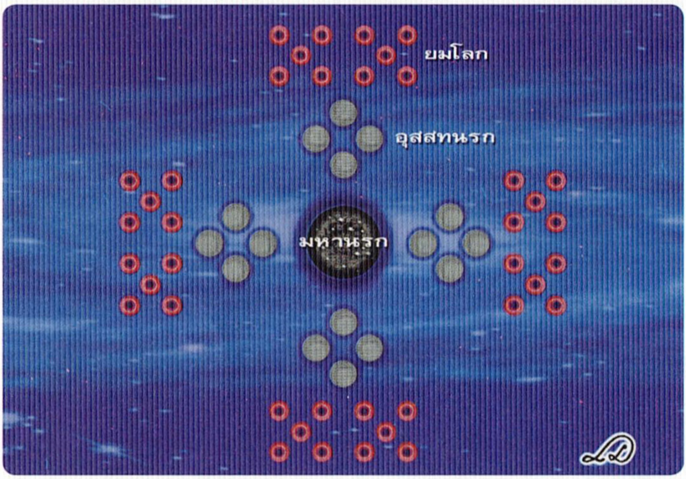
ภาพวันพระพุทธเจ้าเปิดโลก (ดูสื่อเรื่องพระพุทธเจ้าเปิดโลก)

ในวันออกพรรษาจะมีประเพณีตักบาตรเทโวโรหณะ เป็นวันที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จลงมาจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ในครั้งพุทธกาล เสด็จลงมาที่เมืองสังกัสสนคร อยู่ที่ประเทศอินเดีย

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงเปิดโลกทำให้สัตว์นรก เปรต เทวดา มนุษย์ เห็นกันและกัน ด้วยพุทธานุภาพ

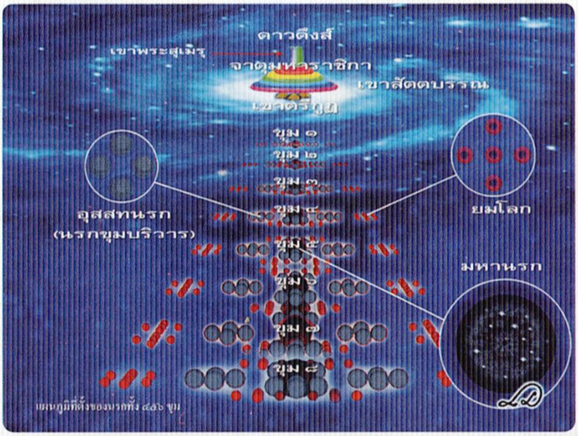

นรก ประกอบด้วย มหานรก ๑ ขุมบริวาร ๔ ทิศๆ ละ ๔ ขุม รวมเป็น ๑๖ ขุม

ยมโลก ทิศหนึ่งมี ๑๐ ขุม แบ่งเป็นกลุ่ม ๒ กลุ่มๆ ละ ๕ ขุม ๔ ทิศ ก็เท่ากับ ๔๐ ขุม

โครงสร้างของมหานรกเรียงตามแนวแกนตั้ง ๘ ชั้น
ยิ่งลึกยิ่งขนาดใหญ่ รวมเป็น**มหานรก** ๘ ขุม
อุสสทนรก ๑๖ x ๘ = ๑๒๘ **ยมโลก** ๔๐ x ๘ = ๓๒๐
ดังนั้น นรกทั้งหมดจะเท่ากับ ๘ + ๑๒๘ + ๓๒๐ = **๔๕๖ ขุม**

ตรงกลางของเขาตรีกูฏ เป็นที่อยู่ของเทวดา เรียกว่า อสูร รอยต่อซอกเขาด้านนอกเป็นที่อยู่ของเปรตและอสุรกาย

ชีวิตของเทวดา

เทวดาเกิดแบบโตทันที มีชีวิตอยู่เพื่อเสวยผลบุญที่ตนทำตอนเป็นมนุษย์ หรือเป็นสุขเพราะบุญที่หมู่ญาติมิตรอุทิศไปให้

เทวดาจุติหรือตายด้วยสาเหตุ ๔ ประการ คือ

๑. สิ้นอายุ

๒. สิ้นบุญ

๓. สิ้นอาหาร

๔. เพราะความโกรธ

ชีวิตของสัตว์เดรัจฉาน

สัตว์เดรัจฉานเกิดได้ ๓ แบบ คือ เกิดในครรภ์ เกิดในไข่ และเกิดในเถ้าไคล มีชีวิตอยู่เพื่อเสวยผลบาป แต่จะมีความทุกข์น้อยกว่าเปรตและสัตว์นรก ที่มีทุกข์เพราะต้องหวาดระแวงกับการถูกล่ากินกันเอง

สัตว์เดรัจฉานตายด้วยสาเหตุ ๒ ประการ คือ

๑. หมดอายุ

๒. ตายก่อนวัยอันควร ด้วยกรรมปาณาติบาตของตัวเอง

ชีวิตของเปรตและสัตว์นรก เกิดแบบโตทันที มีชีวิตอยู่เพื่อเสวยผลบาปที่เคยทำไว้ในอดีต เปรตตายเพราะหมดกรรม แต่สัตว์นรกตายเพราะถูกทัณฑ์ทรมาน

ชีวิตของมนุษย์

มนุษย์เกิดในครรภ์ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสประโยชน์ของการเกิดเป็นมนุษย์ไว้ ๓ ประการ

๑. ประโยชน์ในชาตินี้ สร้างฐานะให้มั่นคง มีรายได้เหนือรายจ่าย

๒. ประโยชน์ในชาติหน้า ไปเสวยสุขในเทวโลก หลังจากตายไปแล้ว

๓. ประโยชน์อย่างยิ่ง ทำพระนิพพานให้แจ้ง หลุดพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิด ไม่ต้องทนทุกข์อยู่ในวัฏสงสารอีกต่อไป

ภัยของวัฏสงสาร

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสว่า คนพาลดำเนินชีวิตอยู่ด้วยความประมาท ตายแล้วพลัดไปสู่อบาย ไปเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉาน เปรต สัตว์นรก จะกลับมาเกิดเป็นมนุษย์นั้นแสนยาก อุปมาเหมือนเต่าตาบอดในมหาสมุทรใหญ่ ร้อยปีจึงโผล่ศีรษะขึ้นมาที่ผิวน้ำครั้งหนึ่ง บนผิวน้ำมีห่วงขนาดเท่าหัวเต่า ลอยไปมาตามแรงลม โอกาสที่เต่าตาบอดโผล่ขึ้นมาแล้วศีรษะสอดเข้าห่วงพอดียากเพียงใด แต่การที่คนพาลพลัดไปเกิดในอบายแล้ว จะกลับมาเกิดเป็นมนุษย์นั้น ยากยิ่งกว่าหัวเต่าเข้าห่วง

๑๐. กายมนุษย์ทำกรรมดีได้มากที่สุด

ประเภท	กรรมดี	กรรมชั่ว
A เทวดา	น้อย	น้อย
B มนุษย์	มากที่สุด	มากที่สุด
C สัตว์เดรัจฉาน	น้อย	มาก
D เปรต	-	-
E สัตว์นรก	-	-

สรุป กายมนุษย์มีโอกาสในการทำกรรมดีได้มากที่สุด

การพลัดไปเกิดในอบาย เป็นสัตว์เดรัจฉาน เปรต สัตว์นรก จึงเป็นภัยของวัฏสงสาร

เทวดาก็ทำกรรมดีได้บ้าง ทำกรรมชั่วได้บ้าง

เทวดาทำกรรมดี คือ อนุโมทนาบุญกับหมู่ญาติที่อุทิศไปให้ ถ้าอยู่บนสวรรค์ ก็ไปบูชาพระจุฬามณีเจดีย์บนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ หรือนั่งสมาธิ

เทวดาทำกรรมชั่ว ตัวอย่างเช่น

ในอดีตกาลมีเทวดาอยู่ตนหนึ่ง เห็นภิกษุ ๒ รูป รักกันมาก คราวหนึ่งท่านเดินทางไประหว่างเมือง เทวดาก็คิดว่า จะทำอย่างไรให้ภิกษุ ๒ รูปแตกกัน ขณะเดินทางไปด้วยกันภิกษุรูปหนึ่ง ขอแวะข้างทางเพื่อทำสรีระกิจ ภิกษุอีกรูปเดินล่วงหน้าไปก่อน เมื่อเทวดาเห็นก็นึกว่าโอกาสมาถึงแล้ว หลังจากภิกษุรูปนี้ทำสรีระกิจเสร็จ ก็เดินออกมาจากข้างทาง เทวดาก็แปลงกายเป็นหญิง เดินตามหลังออกมาด้วย ภิกษุที่ยืนรออยู่เห็นก็เข้าใจผิด และตำหนิเพื่อนภิกษุว่าทำผิดศีล ทำให้ภิกษุทะเลาะกัน เมื่อเทวดาสำเร็จประโยชน์แล้วก็จากไป เมื่อจุติแล้วก็ไปอบาย ด้วยกรรมที่ส่อเสียดให้ภิกษุแตกกัน เทวดาทำดีก็ได้ ทำชั่วก็ได้ แต่ทำได้ไม่เต็มที่

เปรต สัตว์นรก ไม่มีโอกาสทำอะไรเลย รับทัณฑ์ทรมานจนกว่ากรรมจะเบาบางลง

สัตว์เดรัจฉานทำกรรมดีได้บ้าง แต่ทำกรรมชั่วได้มาก โดยเฉพาะสัตว์ที่มีชีวิตอยู่ด้วยการกินกันเอง มันจะมีชีวิตอยู่ได้จะต้องฆ่ากันเองทุกวัน เช่น นกหรือกบกินแมลงเป็นอาหาร เป็นต้น มันจึงต้องทำบาปทุกวัน เพื่อความอยู่รอดของชีวิต

กายของมนุษย์ทำกรรมดีได้มากกว่าทุกกาย สามารถสร้างบารมีและปฏิบัติธรรมจนบรรลุมรรค ผล นิพพานได้ ทำกรรมชั่วก็ได้มากที่สุด เพราะสามารถทำอนันตริยกรรมได้ กายมนุษย์จึงมีโอกาสทำกรรมดีได้มากที่สุด ตราบที่ยังมีลมหายใจ

๑๑. กรรมให้ผลตามลำดับ

เมื่อวาระสุดท้ายของชีวิตมาถึง กรรมที่ทำมาตลอดชีวิตจะมาจัดลำดับการส่งผลดังนี้

ถ้ามีกรรมหนัก กรรมหนักให้ผลก่อนเป็นอันดับแรก มี ๒ ฝ่าย คือ กรรมหนักฝ่ายกุศล และฝ่ายอกุศล

กรรมหนักฝ่ายกุศล หรือกรรมดี เช่น นั่งสมาธิแล้วเข้าถึงพระรัตนตรัยภายใน หรือเห็นดวงสว่างๆ อยู่ภายใน รักษาได้มั่นคงจนสิ้นอายุขัย ปิดประตูอบายไปสวรรค์แน่นอน

กรรมหนักฝ่ายอกุศล หรือกรรมชั่ว เช่น ฆ่าพ่อ ฆ่าแม่ อย่างนี้ปิดประตูสวรรค์ไปอบายแน่นอน

ถ้ามีกรรมหนัก กรรมหนักให้ผลก่อน ถ้าไม่มีกรรมหนัก กรรมใกล้ตายให้ผลก่อน เช่น ตอนใกล้ตายนึกถึงเรื่องอะไร ถ้านึกถึงแต่สิ่งดีๆ บุญก็ส่งผลก่อน นึกถึงสิ่งชั่วๆ บาปก็ส่งผลก่อน

กรรมใกล้ตาย สามารถฝึกให้เป็นนิสัยได้ตั้งแต่ยังมีชีวิต เช่น ตอนจะนอนหลับ ให้นึกถึงแต่ความดีที่ทำเป็นประจำจนเป็นนิสัย เช่น สวดมนต์ทุกวัน ตักบาตรทุกวัน รักษาศีลไม่เคยขาด นั่งสมาธิเป็นประจำ อย่างนี้เป็นต้น กรรมที่ทำจนเป็นนิสัยมักจะมาเป็นกรรมใกล้ตาย

๑๒. การส่งผลของกรรมใกล้ตาย

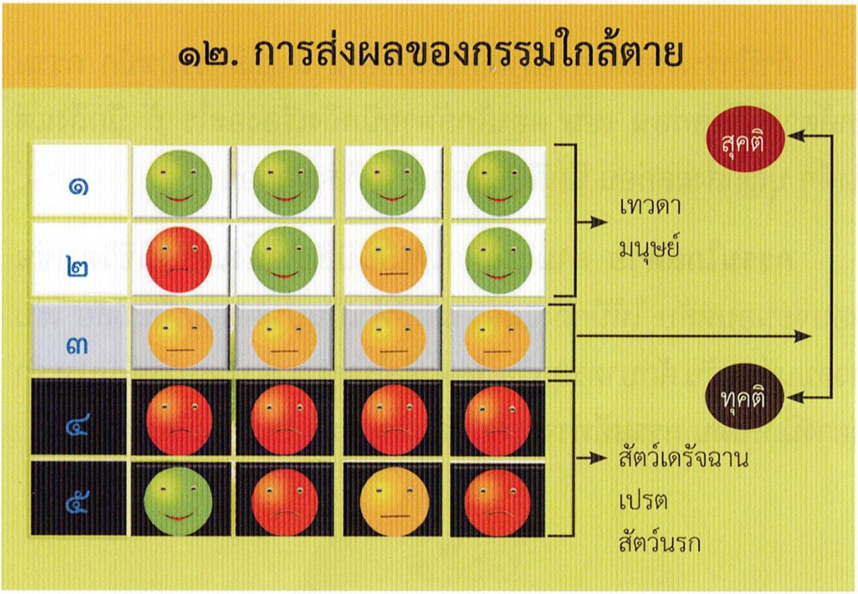
๑. ใจใส ใจใส ใจใส ใจใส สุคติเป็นที่ไป

๒. ใจหมอง ใจใส ใจไม่หมองไม่ใส สลับไปมา แต่สุดท้ายใจใส สุคติเป็นที่ไป

๓. ใจไม่ใสไม่หมอง ใจไม่ใสไม่หมอง ใจไม่ใสไม่หมอง ใจไม่ใสไม่หมอง ไปได้ทั้งสองทางคือสุคติ และทุคติ

๔. ใจหมอง ใจหมอง ใจหมอง ใจหมอง ทุคติเป็นที่ไป

๕. ใจใส ใจหมอง ใจไม่หมองไม่ใส สลับไปมา แต่สุดท้ายใจหมอง ทุคติเป็นที่ไป

๑๓. การเดินทางไปสู่ปรโลก

พระพุทธเจ้าตรัสว่า จิตผ่องใสไม่เศร้าหมอง สุคติเป็นที่ไป เมื่อจิตเศร้าหมอง ไม่ผ่องใส ทุคติเป็นทีไป

มีอีกประการหนึ่งคือ ใจไม่ใสไม่หมอง ไปได้ทั้งสุคติ และทุคติ หรืออาจจะไปยมโลกก็ได้

อารมณ์ ๓ ภาพ	บุญ	บาป
๑. กรรมอารมณ์		
๒. กรรมนิมิตอารมณ์		
๓. คตินิมิตอารมณ์		

นิมิตที่เกิดขึ้นเมื่อถึงวาระสุดท้าย

คนจะตายเมื่อถึงวาระสุดท้ายจะถอนหายใจ ๓ เฮือก มี ๒ แบบ คือ แบบรุนแรง และแบบละมุนละไม แบบรุนแรงมักจะไปไม่ค่อยดี

ถ้าตายตามธรรมชาติ คือ แก่ เจ็บ และตาย มักจะมีภาพมาปรากฏให้เห็นแจ่มๆ เหมือนฝันตอนเช้ามืด เห็นอยู่คนเดียว เรียกว่า กรรมอารมณ์บ้าง กรรมนิมิตอารมณ์บ้าง คตินิมิตอารมณ์บ้าง

ถ้ากรรมอารมณ์ หมายถึง ภาพการกระทำของตนเองทั้งที่ชอบและไม่ชอบมาปรากฏให้เห็น มีทั้งที่เป็นบุญกุศล และบาปอกุศล

ถ้ากรรมนิมิตอารมณ์ หมายถึง ภาพของผลงานที่เกี่ยวเนื่องด้วยการกระทำ เช่น **ฝ่ายบุญกุศล** เห็นภาพโบสถ์ วิหาร อาราม พระประธานที่ตนเองเคยสร้างมาปรากฏให้เห็น **ฝ่ายบาปอกุศล** เช่น เห็นสัตว์ที่ตัวเองเคยฆ่า มารุมจะทำร้าย เป็นต้น

ถ้าคตินิมิตอารมณ์ หมายถึง ภาพทางไปมาปรากฏ เช่น **ฝ่ายบุญกุศล** เห็นภาพเทวรถ และเทพบุตร เทพธิดาบริวารมารอรับ **ฝ่ายบาปอกุศล** เช่น เห็นเปลวไฟร้อน เห็นเจ้าหน้าที่กุมภัณฑ์มารอรับตัวไป เป็นต้น

นิมิตทั้ง ๓ ประการ เกิดขึ้นจากการกระทำของแต่ละบุคคลตอนที่ยังแข็งแรง มีชีวิตอยู่ ทำกรรมอะไรก็จะถูกบันทึกเป็นภาพไว้ในใจ

ดังนั้น **จึงอาจแบ่งบุคคลตามผลบุญและบาปได้เป็น ๔ จำพวก** คือ

๑. พวกทำบุญล้วนๆ พวกนี้มีน้อย

๒. พวกทำบุญมากกว่าบาป

๓. พวกทำบาปมากกว่าบุญ

๔. พวกทำบาปล้วนๆ

บุญ และบาปที่บุคคลทำเอาไว้จะมาปรากฏให้เห็นตอนใกล้ตาย

การตายมีสาเหตุอยู่ ๔ ประการ

๑. สิ้นอายุ เช่น โรคชรา

๒. สิ้นบุญ (กรรม) เพราะวิบากกรรมปาณาติบาตในอดีตตามมาส่งผล

๓. สิ้นอายุพร้อมสิ้นบุญ

๔. ตายเพราะความพยายาม เช่น ดื่มสุราจนตับแข็ง สูบบุหรี่จนปอดพัง จึงตายก่อนวัยอันควร

สรุปสาระสำคัญ

ภาพที่ ๑ ไตรวัฏ

กิเลสบังคับให้ทำกรรมมีผลเป็นวิบาก ถ้ายังไม่หมดกิเลสก็ต้องเวียนว่ายตายเกิดอยู่ในวัฏสงสารเรื่อยไป นับภพนับชาติไม่ถ้วน

ภาพที่ ๒ กรรมให้ผลตามกาล

วิบากกรรมทั้งที่ดี และชั่ว รอเข้าคิวส่งผลนับวิบากไม่ถ้วน ดังนั้นจึงไม่ควรประมาท เมื่อไหร่ที่ประสบทุกข์ เช่น มีโรคภัยไข้เจ็บ มีปัญหาเศรษฐกิจ มีปัญหาครอบครัว มีปัญหาสังคม ที่ส่งผลกระทบมาถึงตัวเรา แสดงว่าวิบากกรรมตามมาทันแล้ว

ภาพที่ ๙ วงจรชีวิต

การพลัดไปอบาย คือ ไปเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉาน เปรต สัตว์นรก เป็นภัยของวัฏสงสาร เพราะการกลับมาเกิดเป็นมนุษย์เป็นเรื่องที่ยาก

ทำอย่างไรตั้งแต่ชาตินี้เป็นต้นไปจะท่องอยู่ในสุคติ
ไม่พลัดไปอบายจนเข้านิพพาน

ข้อปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

๑. ความผิดพลาดในอดีตลืมให้หมด

๒. ความชั่ว บาปอกุศลใหม่ ไม่ทำอีก

๓. ทำความดีแล้ว ให้ตามนึกถึงบ่อยๆ

๔. ทำความดีใหม่เป็นประจำ ทุกวัน ทุกสัปดาห์ จนกลายเป็นนิสัย

๕. นั่งสมาธิเป็นประจำทุกวัน ให้จิตผ่องใส

นิสัยคนเราติดตัวข้ามชาติได้

ครั้งหนึ่งในสมัยพุทธกาล มีอุบาสก ๕ คน เข้าไปฟังธรรมจากพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ขณะที่พระบรมศาสดาทรงแสดงธรรม คนหนึ่งก็นั่งหลับ อีกคนหนึ่ง นั่งเขย่าต้นไม้ อีกคนหนึ่ง นั่งเขี่ยดิน อีกคนหนึ่ง นั่งแหงนดูดวงดาว คนสุดท้าย ตั้งใจฟังธรรม เมื่อจบพระธรรมเทศนา อุบาสกคนสุดท้ายที่ตั้งใจฟังธรรมได้บรรลุธรรม

พระอานนท์เห็นพฤติกรรมของอุบาสกทั้ง ๕ คน จึงทูลถามพระบรมศาสดา พระพุทธองค์ตรัสตอบว่า อุบาสกที่นั่งหลับเพราะในอดีตเกิดเป็นงูมาหลายร้อยชาติ คนที่นั่งเขย่าต้นไม้เกิดเป็นลิงมาหลายร้อยชาติ คนที่นั่งเขี่ยดินเกิดเป็นไส้เดือนมาหลายร้อยชาติ คนที่แหงนดูดวงดาวเกิดเป็นหมอดูฤกษ์ยามมาหลายร้อยชาติ ส่วนคนสุดท้ายในอดีตเคยเกิดเป็นพราหมณ์มาหลายร้อยชาติ ศึกษาไตรเวท มีอัธยาศัยรักการศึกษา ตั้งใจฟังธรรมจนได้บรรลุธรรม

พระอานนท์เห็นพฤติกรรมของอุบาสกทั้ง ๕ แต่พระบรมศาสดาทรงเห็นที่มาของพฤติกรรมของอุบาสกว่า ในอดีตเคยเกิดเป็นอะไรมาก่อน นิสัยหรือความเคยชินก็ติดตัวข้ามชาติได้

บางคนบวชได้ระยะยาว บางคนบวชได้ช่วงสั้นๆ เพราะในอดีตใช้ชีวิตมาต่างกัน จึงมีอัธยาศัยและความคุ้นเคยต่างกัน นิสัยที่สั่งสมมาจึงต่างกัน สิ่งเหล่านี้สามารถสั่งสมข้ามชาติได้

ถ้านักเทนนิสระดับโลก หรือ นักกอลฟ์ระดับโลก เมื่อตายแล้วก็ไปเกิดเป็นมนุษย์ทันที พออายุ ๑๐ ปี เริ่มหัดตีกอลฟ์ ในอดีตเคยตีมาจนชำนาญ ถ้าเทียบกับเด็กที่ไม่เคยตีกอลฟ์เลย เมื่อมาหัดตีกอลฟ์พร้อมกัน ใครจะเก่งกว่ากัน

คำว่า นิสัย เป็นคำกลางๆ มีทั้งที่นิสัยดี และนิสัยไม่ดี ฉะนั้นสิ่งที่นำติดตัวไปได้นอกจากบุญแล้ว ก็ยังมีนิสัยที่ดีๆ ติดตัวไปได้ด้วย เช่น วันนี้ทำบุญก็ได้บุญ เดือนหน้าทำบุญก็ได้บุญ แต่ถ้าทำบุญทุกวันๆ นอกจากจะได้บุญแล้ว ยังจะได้มีนิสัยรักการทำบุญติดตัวไปด้วย

ทำไมต้องสั่งสมนิสัยดีๆ

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสว่า คนดีทำดีได้ง่าย ทำชั่วได้ยาก เพราะไม่คุ้นกับความชั่ว คนชั่วทำชั่วได้ง่าย ทำดีได้ยาก เพราะไม่คุ้นกับความดี

ถ้าสั่งสมความดีจนเป็นนิสัย นิสัยดีๆ จะติดตัวเราไปข้ามชาติ ที่เรียกว่าสันดาน ทำให้ไม่คุ้นกับความชั่ว จะเป็นเกราะป้องกันตัวเราเอง ไม่ให้ทำความชั่ว

การสั่งสมนิสัยดีๆ จะสั่งสมตอนไหน

การนั่งสมาธิตอนเช้ามืด ตอนสาย ตอนบ่าย ตอนค่ำ **ตอนเช้ามืดจะนั่งสมาธิได้ดีกว่าทุกรอบ**

พระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนี หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เคยให้โอวาทไว้ว่า คนเราตอนเกิด ดับ หลับ ตื่น ใจจะอยู่ที่ศูนย์กลางกาย เวลามาเกิดก็มาเกิดที่กลางกาย คือ เมื่อวิญญาณปฏิสนธิ หรือกายละเอียดมาเกิดจะเข้าไปอยู่ที่ศูนย์กลางกายของบิดาก่อน โดยเข้าทางปากช่องจมูก แล้วจะบังคับจิตใจของบิดา ให้เข้าไปหามารดา เพื่อประกอบธาตุธรรมหยาบ เมื่อถูกส่วน วิญญาณปฏิสนธิจะเคลื่อนออกจากปากช่องจมูกของบิดา เข้าทางปากช่องจมูกของมารดา ถ้าเข้าปากช่องจมูกซ้ายก็ได้เพศหญิง ถ้าเข้าปากช่องจมูกขวา ก็ได้เพศชาย เมื่อลงไปอยู่ที่กลางกายของมารดา ถูกธาตุหยาบของมารดากับบิดา ห่อหุ้ม จึงถือกำเนิดเป็นชีวิตขึ้นมา

ดังนั้น การนั่งสมาธิตอนเช้ามืดจะนั่งได้ดีกว่า เพราะตอนเราหลับใจจะอยู่ที่กลางกายมาประมาณ ๖ ชั่วโมง พอตื่นขึ้นมาแล้ววางใจนิ่งๆ ใจจะนิ่งได้ง่าย เพราะใจมันคุ้นอยู่ที่กลางกายมานานหลายชั่วโมงขณะนอนหลับ

ถ้านั่งสมาธิตอนกลางคืน เมื่อนั่งแล้วใจมักจะฟุ้งได้ง่าย เพราะใจคิดแก้ปัญหามาตลอดทั้งวัน คุ้นกับการคิดมาทั้งวัน ใจจึงไม่ค่อยยอมหยุดง่ายๆ คุ้นกับสิ่งใดก็จะไปคิดสิ่งนั้นก่อน แต่ก็มิได้หมายความว่า กลางคืนจะบรรลุธรรมไม่ได้

ตอนเช้ามืดจึงเป็นเวลาของการบรรลุธรรม

หนึ่งวันจะมีตอนเช้ามืดเพียงครั้งเดียว ในชีวิตคนที่มีอายุ ๗๐-๘๐ ปี จะมีเวลาเช้ามืด ๒๕,๐๐๐ – ๒๙,๐๐๐ ครั้ง ถ้าเราเอาเวลาตอนเช้ามืดไปให้กับการนอน เวลาของการบรรลุธรรมก็จะเสียไปเรื่อยๆ

วิธีการสั่งสมบุญบารมีเดินตามรอยพระบรมโพธิสัตว์ คือต้องตื่นเช้ามืดให้ได้ เพื่อการบรรลุธรรม

โทรศัพท์มือถือนำมาตั้งเป็นนาฬิกาปลุก ขอเวลาสักชั่วโมงครึ่ง ก่อนเวลาที่เราจะออกไปทำงาน แบ่งเป็นเวลานั่งสมาธิ ๑ ชั่วโมง ทำสรีรกิจ ๓๐ นาที สมมติว่าออกจากบ้าน ๐๖.๓๐ น. ตั้งนาฬิกาปลุก ๐๕.๐๐ น. ตั้งแล้วอย่าไว้ใกล้ตัว เดี๋ยวปิดซะก่อนไม่ยอมตื่น เอาวางห่างจากที่นอนสัก ๓-๔ เมตร ปลุกแล้วลุกขึ้นไปปิด และตั้งใหม่เวลา ๐๕.๕๐ น. ก่อนไปทำสรีรกิจสัก ๑๐ นาที

เมื่อตื่นขึ้นมาแล้วถ้ามีอาการมึน หรือซึม นั่นเป็นอาการที่ร่างกายขาดน้ำ วิธีแก้ไขคือ ก่อนนอนหาน้ำร้อนใส่กระบอกสแตนเลสไว้ ๑ กระบอก เอาน้ำใส่เหยือกไว้ ๓ ใน ๔ ส่วน พอตื่นขึ้นมาแล้ว ก็ให้เอาน้ำร้อนในกระบอกสแตนเลสเทใส่ในเหยือก แล้วน้ำก็จะกลายเป็นน้ำอุ่นพอดี ดื่มประมาณ ๑๕-๒๐ อึก เมื่อน้ำอุ่นเข้าไปในร่างกาย จะไปทดแทนความชื้นที่เสียไปขณะที่เรานอน ทำให้หายมึน หายซึม

ถ้าต้องการสร้างนิสัยดีๆ ให้เตรียมปัจจัยไว้ทำบุญ โดยเมื่อเงินเดือนออก เราก็แบ่งออกมาเลยว่าจะทำบุญกี่เปอร์เซ็นต์ จะ ๕%, ๑๐% ก็แล้วแต่ จะแลกเป็นเหรียญ หรือเป็นแบงก์ก็ได้ เอาไว้ใส่ในธนาคารบุญ (ออมสิน) ของเรา เก็บไว้เป็นสมบัติข้ามชาติ เอาปัจจัยนั้นใส่มือแล้วอธิษฐานจิต หลังจากที่นั่งสมาธิไปจนถึงเวลา ก่อนจะเลิก ๑๐ นาที

ตัวอย่างคำอธิษฐานจิต

ขอให้ทรัพย์นี้เป็นทรัพย์ต่อทรัพย์ เป็นบุญต่อบุญ เป็นสมบัติต่อสมบัติ ให้ข้าพเจ้ามีมหาสมบัติเอาไว้ทำทานไม่รู้จักหมดสิ้น ตั้งแต่แรกเกิด จนสิ้นอายุขัย ขอให้ทรัพย์ที่ได้มา เป็นทรัพย์ที่สะอาดบริสุทธิ์ ได้บำเพ็ญมหาทานบารมี กับเนื้อนาบุญของโลก

ขอให้ข้าพเจ้า มีความสะอาดบริสุทธิ์ หลุดพ้นจากกิเลสอาสวะ เอาชนะอุปสรรคทั้งปวง ให้มีสุขภาพแข็งแรง อายุขัยยืนยาว ได้สร้างความดี ตลอดชีวิตทุกชาติไป

เมื่อจะละสังขาร ขอให้จิตผ่องใส ละจากกายมนุษย์แล้ว ให้เกิดใหม่ ด้วยทิพยกาย แล้วกลับไปสู่เทวโลก ตามกำลังบุญของข้าพเจ้า

ครั้นจะกลับมาเกิด ให้เกิดในดินแดนที่รุ่งเรืองด้วยพระพุทธศาสนา เกิดในตระกูลสัมมาทิฐิ ครอบครัวมหาเศรษฐีผู้ใจบุญ ค้ำจุนพระพุทธศาสนา ให้ได้สร้างแต่ความดี และบรรลุธรรมตั้งแต่เยาว์วัย รักษาได้มั่นคงจนสิ้นอายุขัย

ให้ได้ที่สุดแห่งรูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ คุณสมบัติ ลาภ ยศ สรรเสริญ สุข และได้บรรลุมรรคผลนิพพาน ห่างไกล

จากคนพาลทั้งหลาย คนพาลและศัตรูครอบงำไม่ได้ สร้างบารมีรุดหน้าไปไม่ถอยหลังกลับ อย่าพลาดพลั้งกระทำความผิด มีชีวิตเพื่อทำพระนิพพานให้แจ้ง แสวงบุญสร้างบารมี อยู่แต่ในสุคติ ไม่พลัดไปสู่อบาย

ความชั่วแม้เล็กน้อย อย่าได้คิด อย่าได้พูด อย่าได้ทำ ให้ได้ทำแต่ความดี ตราบชีวีหมดสิ้นอายุขัย

บาปกรรมอันใด ที่ผิดพลาดทำไป ตั้งแต่ปฐมชาติปฐมกัป ทั้งหมดทั้งสิ้น ขออย่าได้ตามทัน ไม่มีโอกาสส่งผลตลอดไป

บุญกุศลใด ที่ตั้งใจกระทำไว้ดีแล้ว ให้ส่งผลก่อน ส่งผลศักดิ์สิทธิ์ มีฤทธิ์มีเดช มีอานุภาพ เป็นอัศจรรย์ทันตาเห็น

ขอให้ได้บรรลุวิชชา3 วิชชา8 อภิญญา6 ปฏิสัมภิทาญาณ4 วิโมกข์8 และจรณะ15

ขอให้คำอธิษฐานทั้งปวงนี้ จงเป็นผลสำเร็จติดตามข้าพเจ้า ไปทุกภพทุกชาติ ตราบกระทั่งเข้าสู่พระนิพพานเทอญ

นิพพานะ ปัจจะโย โหตุ

การอธิษฐานที่ถูกต้องทำให้เป็นนิสัย

การอธิษฐาน คือ การวางแผนการใช้บุญข้ามชาติ ว่าจะเอาบุญไปใช้อะไร ให้ส่งผลตามทิศทางที่เราอธิษฐานตั้งความปรารถนาเอาไว้

เปรียบเหมือนเรือที่วิ่งออกจากฝั่งต้องมีน้ำมัน ชีวิตจะเจริญก้าวหน้าได้ก็เพราะมีบุญอยู่เบื้องหลัง บุญเกิดจากความดีที่เคยทำมาทั้งความดีช่วงไกล (อดีตชาติ) และความดีช่วงใกล้ (ชาตินี้) แต่ถ้าเรือนั้นมีแต่น้ำมัน แล้วไม่รู้ว่าจะไปไหน เมื่อน้ำมันหมด เรือก็ต้องล่มอยู่กลางมหาสมุทร ชีวิตก็เหมือนกัน มีแต่บุญไม่มีคำอธิษฐาน คือ ไม่รู้จะไปทางไหน สุดท้ายกุศลอาจทำให้เกิดอกุศล เช่น รวยด้วยอาชีพค้าน้ำเมา ค้ายาเสพติด ค้าอาวุธ ฯลฯ คนเหล่านี้จะรวยชาตินี้เป็นชาติสุดท้าย ในอดีตทำทานมาดี แต่อธิษฐานไม่ล้อมกรอบ ไม่รู้ปลายทางจะไปทางไหน เพราะคนเหล่านี้ไม่ได้ศึกษาพระพุทธศาสนาอย่างจริงจัง

เมื่ออธิษฐานเสร็จ...ก็หยอดกระปุก จากนั้นอุทิศบุญด้วยการนึกถึงบุญ นึกถึงหมู่ญาตินึกถึงหน้าท่าน นึกถึงชื่อ นามสกุล ถ้าท่านเหล่านี้เกิดในสุคติจะรับบุญได้ ถ้าอยู่ในอบายเกิดในยมโลก ก็รับบุญได้

เมื่อเราอยากจะทำบุญ หรือมีญาติมิตรมาบอกบุญ เราก็นำปัจจัยจากธนาคารบุญออกมาอธิษฐานอีกครั้งแล้วก็ทำบุญ เมื่อปัจจัยไปถึงเนื้อนาบุญ บุญก็เกิดเต็มที่สมบูรณ์ โดยที่เราไม่เดือดร้อนอะไร เพราะเป็นส่วนที่จัดสรรเอาไว้สำหรับทำบุญอยู่แล้ว

สรุปขั้นตอนในการฝึกนิสัยดีๆ ในแต่ละวัน

๑. ก่อนนอนเตรียมปัจจัยทำบุญ เตรียมน้ำร้อนใส่กระบอกสแตนเลส

๒. ตั้งโทรศัพท์เป็นนาฬิกาปลุกก่อนออกไปทำงาน ๑ ชั่วโมง สำหรับนั่งสมาธิอีก ๓๐ นาที เอาไว้ทำสรีรกิจ

๓. เวลานอนหลับ ให้หลับไปกับการนึกถึงบุญที่เราได้ทำไปในแต่ละวัน

๔. ตื่นตามที่ตั้งนาฬิกาปลุกเอาไว้ ตั้งเวลาปลุกระบบสั้นก่อนทำสรีรกิจ ๑๐ นาที

๕. ดื่มน้ำอุ่น ประมาณ ๑๕-๒๐ อึก

๖. นั่งสมาธิ พอนาฬิกาปลุกเตือนก็นำปัจจัยที่เตรียมไว้มาใส่มืออธิษฐานจิต (ตามคำอธิษฐานหน้า ๗๖)

๗. หยอดปัจจัยในธนาคารบุญ (กระปุกออมสิน)

๘. อุทิศบุญให้บุพการี คู่กรรมคู่เวร สรรพสัตว์ทั้งหลาย

๙. อธิษฐานจิตให้บุญไปตัดรอนวิบากกรรมที่ผิดพลาดทำมาในอดีต จากหนักขอให้เบา จากเบาขอให้มลายหายสูญ

๑๐. อาราธนาศีล ๕ เสร็จแล้วลุกไปทำสรีรกิจก่อนไปทำงาน

เราตั้งใจว่าจะตื่นมาตั้งแต่เช้ามืดมาทำความเพียร ถ้าไม่ตื่นก็เสียสัจจะ แต่ถ้าตื่นขึ้นมาตามที่ตั้งใจเอาไว้ นิสัยสัจจะจริงต่อความดีก็เกิดขึ้น เพราะต้องต่อสู้กับความง่วง ลุกขึ้นมาทำความเพียร นิสัยวิริยะ

นิสัยขันติก็เกิดขึ้น นั่งสมาธิต้องปล่อยวางทุกสิ่ง นิ่งอย่างเดียว นิสัยอุเบกขาก็เกิดขึ้น ทำทานหยอดกระปุก และอุทิศส่วนบุญ แผ่เมตตา นิสัยให้ทาน นิสัยเมตตาก็เกิดขึ้น ก่อนจะเลิกนั่งสมาธิอาราธนาศีล ๕ อีก นิสัยรักษาศีลก็เกิดขึ้น

ถ้าพิจารณาดีๆ ได้ฝึกนิสัยตามรอยพระบรมโพธิสัตว์ ตั้งแต่ทานบารมี ศีลบารมี เนกขัมมบารมี ปัญญาบารมี วิริยบารมี ขันติบารมี สัจจบารมี อธิษฐานบารมี เมตตาบารมี และอุเบกขาบารมี ทั้ง ๑๐ ประการในแต่ละวัน ทำไปเรื่อยๆ จากวัน เป็นสัปดาห์ เป็นเดือน เป็นปี เป็นหลายๆปี จนตลอดชีวิต กลายเป็นนิสัยดีๆ หนาแน่นติดข้ามชาติไป ที่เรียกว่าสันดาน จะไปเกิดอยู่ในสิ่งแวดล้อมใดๆ นิสัยดีๆ ที่ฝังแน่นแล้ว ก็จะสอนตัวเองให้อยู่ในเส้นทางแห่งความดีไป ทุกภพทุกชาติ ไม่พลัดไปอบายจนกระทั่งเข้าสู่พระนิพพาน

ข้ออ้างที่มักจะได้ยินได้ฟังเสมอ คือ ไม่มีเวลา พระอาจารย์เคยชมสื่อการฝึกอบรมเรื่องการบริหารเวลา วิทยากรเอาถังพลาสติกทรงกระบอกใสๆ เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ ๒๐ ซม. สูงประมาณ ๓๐ ซม. มาวางบนโต๊ะ ๒ ใบ

๑๔. การบริหารเวลา

ใบแรกเป็นถังเปล่าๆ

ใบที่ ๒ ใส่ทราย ๓ ใน ๔ ส่วนของถัง และมีหินก้อนโตเท่าฝ่ามือประมาณ ๑๐ ก้อน วางอยู่รอบถัง โจทย์ คือ ให้เอาหินใส่ในถังที่มีทรายให้หมด ไม่ให้ล้นปากขอบถัง แล้วเชิญผู้เข้าอบรมมาเป็นตัวแทน เอาหินใส่ในถังใส่ จะใส่อย่างไรหินก็ล้นขอบถังขึ้นมา

วิทยากรก็ยืนยันว่า หินกับทรายในถัง สามารถรวมอยู่ด้วยกันโดยไม่พ้นขอบถัง

ผู้แสดงจึงเอาหินย้ายไปใส่ในถังเปล่า โดยเอาหินใส่ไว้ข้างล่าง แล้วเอาทรายในถังเดิมเทใส่ในถังเปล่า โดยมีหินอยู่ข้างล่าง เททรายไป

ก็ขยับถังไปด้วย ให้ทรายแทรกเข้าไปในรอยต่อของหิน พอเททรายหมด ปรากฏว่า ทรายไม่ล้น พอดีขอบปากถัง

วิทยากรจึงสรุปว่า เวลาในแต่ละวันของทุกคนมีเท่ากัน อุปมาเหมือนช่องว่างในถัง แตกต่างกันตรงที่เอาเวลาไปใช้กับเรื่องอะไรก่อน

ทรายหมายถึงเรื่องสัพเพเหระ ไม่มีสาระ จะทำหรือไม่ทำก็ไม่มีผลต่อชีวิต

ส่วนหินหมายถึงเรื่องที่สำคัญที่สุด มีคุณค่าต่อชีวิต

ถ้าเราใส่ทรายก่อน ใส่หินที่หลังจะใส่หินไม่หมด หมายถึงเวลาในแต่ละวันถ้าใช้ไปกับเรื่องสัพเพเหระ เรื่องไร้สาระก่อน เวลาจะไม่พอสำหรับทำเรื่องสำคัญที่สุดในชีวิต

วิทยากรก็ถามต่อว่า คุณเคยคิดไหมว่า อะไรคือสิ่งที่สำคัญในชีวิต ถ้าคิดไม่ออกให้สมมติว่า เมื่อถึงวาระสุดท้ายของชีวิต ก่อนจะสิ้นลมหายใจ ๕ นาที คิดทบทวนไปในอดีตว่า ได้ทำอะไรไว้บ้าง ที่คิดว่าเกิดมาชาตินี้คุ้มค่า ลองเขียนไว้สัก ๓ ข้อ แล้วเริ่มทำตั้งแต่วันนี้ จนถึงวันสุดท้ายของชีวิต เมื่อถึงวาระสุดท้ายอย่างไรก็ต้องได้สิ่งที่ตั้งเป้าหมายเอาไปบ้าง

แต่ถ้าไม่เคยคิดเลยว่า เกิดมาชาตินี้จะเอาอะไรติดตัวไปบ้าง เมื่อถึงวาระสุดท้ายก็คงจะมีแต่ความเสียดาย ว่าเกิดมาชาตินี้ ไม่ได้อะไร หายใจฟรี

นอกจากบุญ และนิสัยดีๆ ที่จะนำติดตัวไปในภพชาติเบื้องหน้าแล้ว อีกประการหนึ่งที่จะทำให้เกิดความมั่นใจมากขึ้นว่า ชีวิตของเราจะปลอดภัยในวัฏสงสาร คือ มีสายบุญกับครูบาอาจารย์ที่มีบุญบารมีมากๆ

อย่างเรื่องของพระองคุลีมาล ก่อนบวชท่านมีนามว่า อหิงสกะ เพราะวันที่ท่านเกิด อาวุธในคลังสรรพาวุธเกิดแสงสว่างเจิดจ้าขึ้น

พระราชาทรงตกพระทัย พวกโหราจารย์ที่ทำหน้าที่ทำนายบอกว่าทารกที่เกิดขึ้นในวันนี้ จะเป็นโจรที่มีอานุภาพมาก

พ่อของทารกเป็นปุโรหิต จึงทูลกับพระราชาว่า จะให้ฆ่าหรือจะเลี้ยงเอาไว้

พระราชาจึงตรัสถามโหราจารย์

โหราจารย์ทูลตอบว่า เป็นแค่โจรมีชื่อ

พระราชาเห็นว่าเป็นแค่โจร ไม่เป็นอันตรายต่อราชสมบัติ จึงให้ไว้ชีวิต ต่อมาทารกก็ได้ชื่อเป็นสิริมงคลให้ว่า อหิงสกะ แปลว่า ผู้ไม่เบียดเบียน

เมื่อถึงวัยศึกษาศิลปะ อหิงสกะเข้าไปเรียนวิชากับอาจารย์ทิศาปาโมกข์ เรียนได้เร็วกว่าเพื่อนร่วมสำนัก เป็นที่รักของอาจารย์ได้รับใช้ใกล้ชิด เพื่อนและพี่ๆร่วมสำนักเกิดริษยา จึงใส่ความอหิงสกะว่าจะเป็นภัยต่ออาจารย์ จนอาจารย์คล้อยตาม จึงออกอุบายให้

อหิงสกะไปฆ่าคน ๑,๐๐๐ คน เพื่อจะถ่ายทอดวิชาสำเร็จเป็นใหญ่ในโลกให้ โดยคิดว่า อีกหน่อยพระราชาจะส่งราชบุรุษมาจับอหิงสกะไปฆ่าเอง

อหิงสกะเที่ยวออกฆ่าคนโดยตัดนิ้วมาร้อยเก็บเอาไว้นับจำนวนได้ ๙๙๙ คน จึงได้ชื่อว่าโจรองคุลีมาล

พระราชาทรงจัดเตรียมกองกำลังออกมาจัดการกับโจรองคุลีมาล มารดาขององคุลีมาลทราบข่าวจึงรีบมาบอกองคุลีมาลให้หลบหนีไป

พระบรมศาสดาตรวจดูเห็นองคุลีมาลเข้ามาในข่ายพระญาณของพระองค์ ทรงเห็นว่าถ้าองคุลีมาลฆ่ามารดาจะเป็นอนันตริยกรรมปิดทางสวรรค์ และมรรคผลนิพพาน จึงเสด็จไปโปรดองคุลีมาลจนยอมออกบวช ในที่สุดท่านได้สำเร็จเป็นพระอรหันต์ ไม่ต้องไปรับทัณฑ์ทรมานอีกยาวนานในมหานรก

องคุลีมาลเป็นโจรฆ่าคนเอานิ้วเพื่อเรียนวิชา เพราะถูกอาจารย์หลอกให้ทำบาปกรรม มีชนอีกจำนวนมากไม่ได้ฆ่าคนอย่างองคุลีมาล แต่ทำไมองคุลีมาลเข้ามาในข่ายพระญาณของพระพุทธองค์ทำให้พระองค์เสด็จไปโปรดองคุลีมาลโดยเฉพาะ แม้จะอยู่ไกลเพียงใด

ที่เป็นเช่นนี้เพราะในอดีตชาติ องคุลีมาลเคยร่วมสร้างบารมีมากับพระสัมมาสัมพุทธเจ้าครั้งเป็นพระโพธิสัตว์ มีสายบุญร่วมกันมา เมื่อพระโพธิสัตว์มาบังเกิดก็ตามมาสร้างบารมี ถึงแม้จะถูกบาปอกุศลและคนพาลชักนำไปในทางที่ผิด ก็ได้ครูบาอาจารย์ คือพระบรมศาสดา

มาช่วยนำกลับเข้าสู่หนทางสว่าง ได้บรรลุมรรคผลนิพพาน

เพราะรอยต่อระหว่างภพ คือเมื่อตายจากมนุษย์ก็ไปบังเกิดในเทวโลก พอกลับมาเกิดเป็นมนุษย์ก็ลืมความรู้ และมโนปณิธานเดิมที่ตั้งความปรารถนาไว้

การมีครูบาอาจารย์ที่มีบุญบารมีมากๆ จึงเป็นความจำเป็น เมื่อเวลามาเกิดจะได้ตามท่านลงมาสร้างบารมี จะผิดพลาดเพราะความไม่รู้ในวัยต้น เมื่อบุญได้ช่องส่งผลก็จะนำมาพบครูบาอาจารย์มาสร้างบารมี ทำให้บุญคุ้มครองรักษา ให้ผลก่อนบาปอกุศลที่อาจผิดพลาดทำไป

อุปมาหินก้อนเล็กๆ โยนลงน้ำก็จม แต่หินก้อนโต อาศัยเรือเดินมหาสมุทรก็สามารถบรรทุกข้ามทะเลไปสู่ฝั่งได้

การมีครูบาอาจารย์ที่มีบุญบารมีมากๆ จึงเป็นโชคอันประเสริฐที่จะทำให้ชีวิตมีความปลอดภัยในวัฏสงสารมากขึ้น

สรุป สิ่งดีที่เราควรจะนำติดตัวไปในโลกหน้า เพื่อเป็นหลักประกันว่า ชีวิตจะปลอดภัยในวัฏสงสาร มีอย่างน้อย ๓ ประการ คือ

๑. **บุญ** คือ ผลของการทำความดี เกิดจากการให้ทาน รักษาศีล เจริญสมาธิภาวนาที่ต้องทำทุกวัน

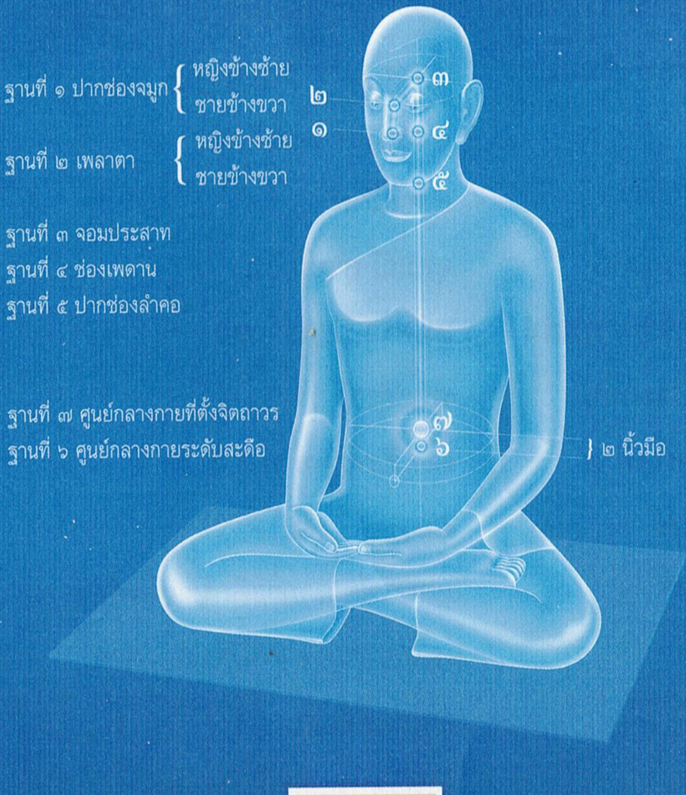
๒. **นิสัยดีๆ** คือ การที่ย้ำคิด ย้ำพูด ย้ำทำแต่เรื่องดีๆ จนกลายเป็นนิสัยติดตัวข้ามชาติไปกลายเป็นจริต หรือสันดาน ตามรอยบาท

พระบรมศาสดา คือ บารมี ๑๐ ประการ ตั้งแต่ทานบารมีจนไปถึงอุเบกขาบารมี

๓. **มีสายบุญ** ด้วยการสร้างบุญกับครูบาอาจารย์ ที่มีบุญบารมีมากๆ และตั้งจิตอธิษฐาน ให้ติดตามท่านไปสร้างบารมีทุกภพทุกชาติตราบกระทั่งเข้าสู่พระนิพพาน

ถ้าได้สร้างบุญให้เต็มกำลัง ได้พัฒนานิสัยดีๆ จนกลายเป็นสันดานติดตัวข้ามชาติไป และมีสายบุญกับครูบาอาจารย์ที่มีบารมีมากๆ ครบทั้ง ๓ ประการ คือกำไรที่แท้จริงที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนา เป็นหลักประกันว่าจะได้เกิดสร้างบารมีอยู่แต่ ในมนุษยโลกและเทวโลก ไม่พลัดไปสู่อบาย จนกว่าจะเข้านิพพาน เช่นเดียวกับพระอรหันต์ทั้งหลายที่ปฏิบัติสืบต่อกันมา มีปรากฏในพระไตรปิฎก

ภาพแสดงที่ตั้งจิตทั้ง ๗ ฐาน

มูลนิธิธรรมกาย
DHAMMAKĀYA FOUNDATION

หนังสือวงจรชีวิต

โดย พระครูธรรมธรไพบูลย์ ธมฺมวิปุโล

ISBN : 978-974-401-793-2

บรรณาธิการบริหาร	พระครูธรรมธรไพบูลย์ ธมฺมวิปุโล
ฝ่ายจัดทำต้นฉบับ	พระพรเทพ ธมฺมเสฏฺโฐ
	กมลชนก วัฒนศิลป์
	คาซะโกะ
ออกแบบปก	จุลมณี สุระโยธิน
ศิลปกรรม/รูปเล่ม	สุพัตรา ปัญญาแสง
ภาพประกอบ	พุทธศิลป์
พิมพ์ครั้งที่ ๕	๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕
จำนวน	๕๐,๐๐๐ เล่ม
ลิขสิทธิ์	มูลนิธิพัฒนาการศึกษาเพื่อศีลธรรม
	๘๓/๓ หมู่ ๗ ตำบลคลองสอง
	อำเภอคลองหลวง
	จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๒๐
พิมพ์ที่	บริษัทรุ่งศิลป์การพิมพ์ (1977) จำกัด

Queen
ควีน...คุณค่าเคียงคู่คุณ
หนึ่งในความภาคภูมิใจที่มีส่วนร่วมสืบทอดอายุพระพุทธศาสนา
ติดต่อสอบถาม 02-246-8095-6

เราเมื่อแสวงหา
นายช่างผู้กระทำเรือน เมื่อไม่ประสบ
ได้ท่องเที่ยวไปในสงสารไม่ใช่น้อย
การเกิดบ่อย ๆ เป็นทุกข์
นี่แน่ะนายช่างผู้กระทำเรือน
เราเห็นท่านแล้ว
ท่านจะไม่ได้กระทำเรือนอีกต่อไป
ซี่โครงทั้งหมดของท่านเราหักเสียแล้ว
ยอดเรือนเราก็กำจัดแล้ว
จิตของเราถึงวิสังขาร คือ นิพพานแล้ว
เราได้ถึงความสิ้นตัณหาแล้ว

(พุทธอุทาน)

กราบขอบพระคุณ

เจ้าภาพขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง
ที่กรุณาให้เกียรติเสียสละเวลามาร่วมพิธีรดน้ำศพนำพวงรีดมาเคารพศพ
บริจาคทรัพย์ร่วมทำบุญ ร่วมฟังสวดพระอภิธรรมและให้เกียรติมาร่วม
พิธีฌาปนกิจ คุณพ่อสุพจน์ วิญญูรัตน์ ในวันนี้ หากดวงวิญญาณของผู้วายชนม์ได้รับรู้
คงมีความปลาบปลื้มปีติเป็นอย่างยิ่ง
ในการบำเพ็ญกุศลศพ คุณพ่อสุพจน์ วิญญูรัตน์ ครั้งนี้หากมีสิ่งใดขาดตกบกพร่อง
หรือผิดพลาด เจ้าภาพกราบขออภัยเป็นอย่างสูงต่อทุกท่านมา ณ โอกาสนี้
ขอกุศลผลบุญอันเกิดจากเมตตาจิต และกุศลจิตของท่านทั้งหลาย
จงส่งผลให้ประสบความสุข ความเจริญ และความสำเร็จที่พึงประสงค์อันดีงามตลอดไปเทอญ

ครอบครัววิญญูรัตน์

รักพ่อจังเลย

พ่อคือต้นบุญต้นแบบที่ดี
ให้แด่ลูกนี้ได้เดินรอยตาม
ทุกย่างพ่อก้าวนั้นแสนงดงาม
ดุจหยาดเพชรอร่ามวาววามดั่งดวงดารา
มีคำสั้น ๆ อยู่ในใจฉัน
เป็นคำสำคัญกลั่นจากวิญญา
เพื่อพ่อผู้ให้กำเนิดฉันมา
ผู้ให้ฉันลืมตามาสร้างบารมี
ถ้อยคำไพเราะมีอยู่มากหลาย
ขอมอบเอาไว้แด่พ่อคนนี้
แต่พูดไม่ออกบอกไม่ได้สักที
เพราะน้ำตาชีวีหลั่งไหลออกมา
ซาบซึ้ง (ซาบซึ้ง) ตื้นตันใจ (ตื้นตันใจ)
ได้แต่แลไป (ได้แต่แลไป) สื่อทางสายตา (สื่อหางสายตา)
พระคุณพ่อมากล้นเกินพรรณนา
แม้กล่าวออกมาไม่มีวันหมดสิ้นไป
พ่อจ๋า (ฮึม...)
โปรดดูดวงตาให้ถึงบึ้งใจ
สี่คำสั้น ๆ ที่กลั่นจากฤทัย
อยากให้พ่อรู้ไว้...รักพ่อจังเลย
รักสุดหัวใจ...รักมากกว่าใคร
รักยิ่งสิ่งใด...รักพ่อจังเลย
รักพ่อจังเลย

(ตะวันธรรม)